

ΕΙΣΗΓΗΣΗ της Π.Ε. Πανελλαδικό Σώμα NAP, 4-5 Απρίλη 2015

Στις 4 και 5 Απρίλη 2015 θα πραγματοποιηθεί στην Αθήνα Πανελλαδικό Σώμα του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. Θέμα της πανελλαδικής διαδικασίας είναι οι **πολύπλευρες πολιτικές εξελίξεις, η νέα πολιτική κατάσταση και τα καθήκοντα της επαναστατικής αντικαπιταλιστικής αριστεράς** στις νέες συνθήκες. Η δουλειά στο **μαζικό λαϊκό κίνημα και η ανάπτυξη αγώνων ενάντια στην πολιτική Ε.Ε.-κεφαλαίου και τις νέες αντιλαϊκές συμφωνίες**. Για την **παρέμβαση της ANΤΑΡΣΥΑ και της ανατρεπτικής αριστεράς στους αγώνες και την πολιτική, η προετοιμασία της 3ης Συνδιάσκεψης του μετώπου**. Τα βήματα του NAP για την υλοποίηση και **προώθηση πλευρών των αποφάσεων του 3ου Συνεδρίου**.

Ήδη, έχει ξεκινήσει η διαδικασία συζήτησης της εισήγησης της Πολιτικής Επιτροπής στις Οργανώσεις Βάσης του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ν.Κ.Α. σε όλη τη χώρα. Στόχος είναι μια μάχιμη συζήτηση και διαδικασία για τον πολιτικό εξοπλισμό του δυναμικού της οργάνωσης στις νέες συνθήκες, μπροστά σε προκλήσεις και νέες απαιτήσεις της ταξικής πάλης. Παρακάτω δημοσιεύονται **βασικά αποσπάσματα της Εισήγησης της Π.Ε. για το Πανελλαδικό Σώμα**:

Βασικά αποσπάσματα από την ΕΙΣΗΓΗΣΗ της Πολιτικής Επιτροπής του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση στο Πανελλαδικό Σώμα, 4-5 Απρίλη 2015

A. Σε μια νέα φάση της ταξικής πάλης

Συντρόφισσες και σύντροφοι

1. Με τις τελευταίες εξελίξεις, η ταξική πάλη μπαίνει στην **καμπή** για την οποία μιλούσαμε στο προηγούμενο Πανελλαδικό Σώμα, τον Νοέμβριο του 2014 (Π.Σ. ΝΟΕ 2014). **Κλείνει ένας κύκλος αγώνων (από αρχές 2010 - 5/5/2010 μέχρι τέλη 2014) και περνάμε σε έναν καινούργιο κύκλο** της ταξικής πάλης και της πολιτικής αναμέτρησης. **Το βασικό χαρακτηριστικό του είναι πως την διαχείριση της αστικής πολιτικής αναλαμβάνει, σε συγκυβέρνηση με ΑΝΕΛ, ένα κόμμα προερχόμενο από την Αριστερά, το οποίο όμως έχει διαβεί τον Ρουβίκωνα της συστημικής ένταξης, χωρίς να λείπουν οι αντιφάσεις του και οι αντιδράσεις στη βάση του.**

Το πρωτότυπο αυτό γεγονός έρχεται σε μια περίοδο ιδιαίτερης κρισιμότητας και **πολλαπλής όξυνσης των αντιθέσεων**:

- Ο ελληνικός λαός και ειδικά η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα καταδίκασαν αποφασιστικά με την ψήφο τους αλλά και με την ασίγαστη πάλη τους (παρά το γεγονός πως δεν μπόρεσαν να τους ανατρέψουν «από τα κάτω και από τα αριστερά») τους διαχειριστές της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και παρά το ψαλίδισμα των προσδοκιών τους, **επιδιώκουν την ανακοπή και την αναίρεση της επίθεσης του μαύρου μετώπου.**

- Η κατάσταση της εργατικής τάξης, της νέας βάρδιας και ευρύτερα της νεολαίας, των 1,5 εκατομμυρίων ανέργων, των εκατοντάδων χιλιάδων εργαζομένων που τους κρατούν μισθούς, των 3

εκατομμυρίων φτωχών, των ξενιτεμένων, των κατεστραμμένων αυτοαπασχολούμενων, των γυναικών των λαϊκών στρωμάτων, παραμένει τραγική, συμπιέζεται από την σχετική και απόλυτη εξαθλίωση. Η κατάσταση αυτή απαιτεί άμεσες απαντήσεις, **δεν μπορεί να ικανοποιηθεί με μορατόριουμ, περιόδους χάριτος και κυβερνητική «αξιοπρέπεια».**

- Η αδυναμία του ευρωπαϊκού καπιταλισμού, ειδικά εντός της ευρωζώνης και της ΕΕ, να ξεπεράσει την κρίση του (για 8^η χρονιά!), οδηγεί σε παραπέρα κλιμάκωση της αντεργατικής επίθεσης, αδυναμία «φιλολαϊκών» ελιγμών αλλά και επικίνδυνη όξυνση των ενδοαστικών και ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων. **Ο ελληνικός λαός παραμένει στο δόκανο της ακραίας αντιδραστικής πολιτικής της ΕΕ, του χρέους και της ευρωζώνης, της καπιταλιστικής κρίσης και της πολεμικής απειλής.**

Όλα αυτά τροποποιούν τους όρους της ταξικής πάλης για το εργατικό κίνημα. Μαζί με τους υπαρκτούς κινδύνους για την ενσωμάτωση της κοινωνικής και αριστερής δυναμικής από την κυβερνητική διαχείριση, που μπορεί να οδηγήσει σε μια ευρύτερη ήττα των ανατρεπτικών τάσεων, δημιουργούνται **προϋποθέσεις για όξυνση της ταξικής πάλης και της πολιτικής αναμέτρησης το επόμενο διάστημα.**

Πρόκειται για νέα κατάσταση που δημιουργεί μια ιστορικού χαρακτήρα πρόκληση αλλά και δυνατότητες για την αντικαπιταλιστική Αριστερά να αναλάβει την ευθύνη μιας ποιοτικής τομής στο κίνημα, την αριστερά, στην ίδια την κοινωνία.

Τα διλήμματα της νέας φάσης, που ωριμάζουν σε ευρύτερα τμήματα της αριστεράς αλλά και των εργαζομένων, αποκτούν βαθύτερο χαρακτήρα:

- Θα εμπεδωθεί και συνεχιστεί, με άλλους ίσως τρόπους και ρυθμούς, η αντεργατική αντιλαϊκή επίθεση και η προώθηση της αντιδραστικής αστικής αναδιάρθρωσης για να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση του σε βάρος της εργατικής τάξης και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων ή θα ανακοπουν – ξηλωθούν – ανατραπούν από ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό – λαϊκό – νεολαιίστικο κίνημα, με πολιτικό νεύρο μια μαζική και ενωτική αντικαπιταλιστική, ανατρεπτική και επαναστατική Αριστερά; Έτσι ώστε, μέσα στον αγώνα να τεθούν ανώτερα καθήκοντα για τον κλονισμό και την επαναστατική ανατροπή του συστήματος της εκμετάλλευσης;

- Θα υποχωρήσει και ενσωματωθεί στη λογική «δεν γίνεται τίποτα», θα βολευτεί στο «κάτι λίγο να αλλάξει» το αγωνιστικό αριστερόστροφο ρεύμα που γεννήθηκε μέσα στους αγώνες ενάντια στην μνημονιακή κόλαση ή θα αντέξει, θα βαθύνει και θα ριζοσπαστικοποιηθεί παραπέρα (ένα σημαντικό τμήμα του έστω) παλεύοντας για την αντικαπιταλιστική ανατροπή του συνολικού αντιδραστικού πλαισίου του χρέους, της ευρωζώνης και της ΕΕ, της ταπεινωτικής επιτήρησης από τους «θεσμούς» (ΕΕ, ΔΝΤ), του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και της δικτατορίας του κεφαλαίου και των «αγορών»;

- Θα μετατραπεί η επερχόμενη ήττα της διαχειριστικής λογικής του ΣΥΡΙΖΑ σε ήττα της Αριστεράς συνολικά ή θα αναγεννηθεί μέσα από τις νέες αντιπαραθέσεις η Αριστερά της εποχής μας, που για να είναι αντάξια του ονόματός της δεν μπορεί παρά να είναι αντικαπιταλιστική, ανατρεπτική, εργατική, μαχόμενη και σκεπτόμενη, επαναστατική, με ορίζοντα την κομμουνιστική απελευθέρωση;

B. Σε ποιο διεθνές περιβάλλον;

2. Η διεθνής καπιταλιστική κρίση, με τον δομικό και ιστορικό της χαρακτήρα, δεν έχει ξεπεραστεί, με τον ευρωπαϊκό καπιταλισμό και ειδικά την ευρωζώνη να αναδεικνύεται στον **μεγάλο ασθενή.** Την ίδια ώρα η συσσώρευση του πλούτου στα καπιταλιστικά χέρια συνεχίζεται με προκλητικό τρόπο, διεθνώς και στην Ελλάδα.

Η στρατηγική του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού κέντρου έχει συμπυκνωθεί, μέσω του δημοσιονομικού και των άλλων συμφώνων, καθώς και των μνημονίων σε μερίδα χωρών, σε ένα **πρόγραμμα αντιδραστικής αναδιάρθρωσης («μεταρρυθμίσεις»)** για να βγει ο καπιταλισμός από την κρίση του σε βάρος της εργασίας. Η στρατηγική αυτή, με κύρια συγκολλητική ουσία την αύξηση του ποσοστού της υπεραξίας που καρπώνονται οι αστικές τάξεις, επιβάλλει ταυτόχρονα **την ηγεμονία του ισχυρότερου στο εσωτερικό της ΕΕ**, της Γερμανίας, η οποία εκφράζει σήμερα τις πιο ακραίες αντιδραστικές μερίδες. Παρά τις ενδοαστικές αντιθέσεις, η συγκεκριμένη πολιτική ηγεμονεύει, είναι η κύρια "γραμμή" απέναντι στους εργαζομένους, καθώς θεωρείται η μόνη που μπορεί να διατηρήσει ή και να βελτιώσει τη θέση του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού κέντρου απέναντι στους ανταγωνιστές του. Η στρατηγική αυτή, χωρίς να είναι νομοτελειακά μοναδική, εκφράζει τα ειδικά χαρακτηριστικά του ολοκληρωτικού καπιταλισμού, σε συνάρτηση με τον ταξικό συσχετισμό.

Οι αστικές τάξεις της ΕΕ συνασπίζονται και συνενώνονται στρατηγικά στην προώθηση των αντιδραστικών αναδιρθρώσεων, αλλά διαφωνούν - ανταγωνίζονται στην μοιρασιά της λείας και στο μείγμα των πολιτικών, που μπορεί να τους βγάλουν από την κρίση. Η προσπάθεια για την λεγόμενη ποσοτική χαλάρωση (Ντράγκι - ΕΚΤ) έχει στόχο τη χρηματική αιμοδοσία των μεγάλων καπιταλιστικών ομίλων **και όχι** κάποιο νέο «κοινωνικό συμβόλαιο» - νεοκεϊνσιανισμό.

Η επίθεση κατά της εργατικής τάξης κλιμακώνεται παντού με νέους αντεργατικούς νόμους όπως σε Γαλλία και Ιταλία για διευκόλυνση απολύσεων και κτύπημα εργατικών δικαιωμάτων. Οι εθνικές αστικές τάξεις αναπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών (Γαλλία, Ιταλία, Ισπανία) αντιτίθενται στην Γερμανία και την ιδιαίτερα επιθετική τακτική της και διαπραγματεύονται τον ρόλο τους στα πλαίσια της ΕΕ. Πρόκειται για ενδοαστικές αντιθέσεις, οι οποίες οξύνονται αλλά οι οποίες σε καμία περίπτωση δεν δικαιολογούν -όπως φάνηκε με τον πιο αποκαλυπτικό τρόπο- λογικές πως αποτελούν «συμμάχους σε αριστερή κυβέρνηση και φιλολαϊκή στροφή» ή πως «η ΕΕ αλλάζει» (όπως ισχυρίζεται ο ΣΥΡΙΖΑ). **Η ΕΕ αλλάζει, αλλά σε αντιδραστική κατεύθυνση**, «θωρακίζεται» με Σύμφωνα για δημοσιονομική σταθερότητα και ανταγωνιστικότητα - ευρώ, με κανονισμούς εποπτείας για όλους και ειδικά για τις υπερχρεωμένες χώρες, με την Τραπεζική Ενοποίηση, με νέα βήματα προς την καπιταλιστική ολοκλήρωση, δηλαδή προς ένα σύγχρονο ολοκληρωτισμό του κεφαλαίου. **Δεν μεταρρυθμίζεται, δεν τροποποιείται, ανατρέπεται!**

Βασικό στοιχείο των εξελίξεων στην Ευρώπη είναι η ενδυνάμωση των εργατικών λαϊκών διαθέσεων αμφισβήτησης, άρνησης, σύγκρουσης και ρήξης με την κυρίαρχη αντιλαϊκή πολιτική και την παρέμβαση της ΕΕ, με την επιτροπεία και τον πειθαναγκασμό σε αντεργατικές αναδιρθρώσεις, που επιβάλλει η καπιταλιστική ολοκλήρωση στην Ευρώπη, που όλο και περισσότερο αποκαλύπτεται ως σύγχρονη Βαστίλη των λαών. Οι τάσεις αυτές, κάτω και από την επίδραση του συνολικού συσχετισμού και την παρέμβαση των αστικών τάξεων που προσπαθούν να τις εντάξουν στο δικό τους σχεδιασμό, παίρνουν συνήθως εθνικιστικά χαρακτηριστικά (Λεπέν, Φάρατζ, Μπερλουσκόνι). Για την εξέλιξη αυτή μεγάλες ευθύνες έχει **η ρεφορμιστική ευρωπαϊκή Αριστερά, που ενσωματώθηκε στην «ευρωπαϊκή ιδέα» και υποβάθμισε διαχρονικά τον αντιΕΕ αγώνα και δεν αντιμετωπίζει αντικαπιταλιστικά και διεθνιστικά το σύγχρονο εθνικό πρόβλημα**, που δημιουργείται από τις καπιταλιστικές ολοκληρώσεις, τη διεθνοποίηση του κεφαλαίου και το καθεστώς ταπεινωτικής επιτροπείας και ιμπεριαλιστικής κηδεμονίας. Παρ' όλα αυτά αναπτύσσονται και ρεφορμιστικά ή δημοκρατικά ρεύματα αντίστασης στην πολιτική της ΕΕ, όπως στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες του Νότου (Ισπανία, Ιταλία, Πορτογαλία κλπ.), τα οποία οι αντιδραστικές ηγεμονικές δυνάμεις της ΕΕ (Βρυξέλες, Βερολίνο και οι σύμμαχοί του) επιδιώκουν **να συντρίψουν και να ταπεινώσουν**. Η πολιτική αυτή επιλογή ενισχύει την **αδιαλλαξία του ευρωπαϊκού κέντρου** στην επιβολή του άτεγκτου προγράμματος σύνθλιψης των λαϊκών δικαιωμάτων.

3. Όξυνση ανταγωνισμών, πολέμων και πολεμικής απειλής στην κοντινότερη και ευρύτερη περιοχή μας. Όξυνση των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων στη Ευρώπη, αλλά και των αντιθέσεων ανάμεσα στον αμερικανικό και γερμανικό καπιταλισμό, σχετικά με την αντιμετώπιση της κρίσης. **Πολλές χώρες της Νοτιοανατολικής Μεσογείου, του Αραβικού κόσμου κλπ. βρίσκονται σε πόλεμο,** εμφύλιες συγκρούσεις κλπ. Η καπιταλιστική κρίση, η ιμπεριαλιστική βαρβαρότητα και ο σκοταδισμός γεννούν **τέρατα**, τα οποία λειτουργούν αλληλοτροφοδούμενα: Οι βάρβαρες επεμβάσεις των ανεπτυγμένων καπιταλιστικών κρατών, αλλά και οι τρομονόμοι και η ισλαμοφοβία στο εσωτερικό της Δύσης. Το φαινόμενο του υπεραντιδραστικού Ισλαμικού Τζιχαντισμού, ως άρνηση τελικά της αντίστασης των αραβικών λαών και της Αραβικής Άνοιξης, το οποίο πριμοδοτήθηκε ποικιλοτρόπως από τον ιμπεριαλισμό και αντιδραστικά αραβικά καθεστώτα.

Μεγάλη υπόγεια ένταση υπάρχει στα Βαλκάνια, των εκρηκτικών κοινωνικών προβλημάτων.

Πολύ επικίνδυνη η κατάσταση στην Ουκρανία, το NATO συγκεντρώνει δυνάμεις στα σύνορα με την Ρωσία, ενώ ο αγώνας για αυτοδιάθεση και δημοκρατία, με παρουσία και του εργατικού, αριστερού στοιχείου συνεχίζεται στις περιοχές των Λαϊκών Δημοκρατιών της Νοβορωσίας.

Μέσα σε αυτό το ασταθές περιβάλλον, **η ελληνική αστική τάξη, υποβαθμισμένη και τραυματισμένη από την κρίση, επιχειρεί να βρει διεξόδους,** επιδιώκοντας επικίνδυνες συμμαχίες με ιμπεριαλιστικά κέντρα, πάντα εντός της λογικής «ανήκουμε στο δυτικό πλαίσιο». Έτσι αναβαθμίζεται ξανά ο ρόλος του αμερικανικού ιμπεριαλιστικού κέντρου στην χώρα και στην περιοχή, συνεχίζεται η πολιτική συγκρότησης του επικίνδυνου άξονα με Ισραήλ - Αίγυπτο - Κύπρο (υπό αμερικανική επίβλεψη), συνεχίζεται η συμμετοχή σε NATOϊκές και ευρωπαϊκές πολεμικές αποστολές, ενώ αναζητούνται διάυλοι με Ρωσία και Κίνα.

Σε συνδυασμό με τις επιθετικές κινήσεις της τουρκικής κυβέρνησης (Κούρδοι, Συρία, κυπριακή ΑΟΖ κλπ.) διαμορφώνεται κλίμα επικίνδυνης όξυνσης των αντιθέσεων στην περιοχή: ανταγωνισμοί ανάμεσα στις αστικές τάξεις (ΑΟΖ, αγωγοί κλπ), διεκδίκηση όσο το δυνατόν μεγαλύτερης πίτας από τον ενεργειακό πλούτο σε συμμαχία με πολυεθνικές, συστράτευση με ιμπεριαλιστικά μπλοκ στο όνομα της «υπεράσπισης των εθνικών συμφερόντων», ιδίως μέσα από την λυκοσυμμαχία της ΕΕ, όξυνση των εθνικιστικών και μειονοτικών ζητημάτων.

Όλα αυτά υπογραμμίζουν την **επείγουσα ανάγκη για αναβάθμιση του αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού, αντικαπιταλιστικού διεθνιστικού προσανατολισμού** του κινήματος και της μαχόμενης Αριστεράς. Υπογραμμίζουν την αναγκαιότητα πολιτικών πρωτοβουλιών και μαζικού ενωτικού αγώνα για έξοδο από NATO και ευρωστρατό, κλείσιμο των βάσεων, άρνηση συμμετοχής σε επεμβάσεις, συνολικό μέτωπο κατά όλων των καπιταλιστικών κέντρων (ΗΠΑ, ΕΕ), αλλά και άλλων ιμπεριαλιστικών δυνάμεων (π.χ. Ρωσία, Κίνα) χωρίς επικίνδυνες αυταπάτες (π.χ. αξιοποίηση Ουάσινγκτον κατά Βερολίνου).

Στο μέτωπο αυτό **δεν έχουμε υπερβεί την πολιτική και οργανωτική μας υστέρηση.** Συνολικά πρέπει να ενισχύσουμε το διεθνιστικό προσανατολισμό μας, αξιοποιώντας και το φετινό φεστιβάλ των Αναιρέσεων. Σημαντικό γεγονός με ιδιαίτερα θετική επίδραση αποτέλεσαν οι **αποστολές αλληλεγγύης σε Ντονμπάς και Κουρδιστάν - Κομπάνι** (από πρωτοβάθμια σωματεία εκπαιδευτικών, με συμμετοχή σ/φων).

Συμμετέχουμε και στηρίζουμε ολόπλευρα το νέο Καραβάνι Αλληλεγγύης στο Ντονμπάς, που διοργανώνει η Αντιφασιστική Καμπάνια για την Ουκρανία από 6-11 Μαΐου, 70 χρόνια από την αντιφασιστική νίκη.

Γ. Οι πολιτικές εξελίξεις

4. Από τις 25 Γενάρη έχουμε νέα κυβέρνηση στην Ελλάδα, με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ, συγκυβέρνηση με ΑΝΕΛ και συμμετοχή στελεχών ΠΑΣΟΚικής προέλευσης. **Δεν πρόκειται για «πρώτη φορά Αριστερά», αλλά για αλλαγή διαχειριστή εντός του πλαισίου ΕΕ, μνημονίων και συστήματος με αποτέλεσμα την συνέχιση της αντεργατικής επίθεσης και της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης** που προωθείται με μοχλό τα δάνεια και τον ρυθμό εξυπηρέτησης τους, **με άλλο μίγμα ίσως και ρυθμούς**, αφού η συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ είχε εξαντλήσει τα πολιτικά αποθέματα της.

Δεν χρειάστηκε ούτε ένας μήνας για να αποκαλυφθεί ο χαρακτήρας της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ως **μία κυβέρνηση αστικής διαχείρισης, με λογική ταξικής συνεργασίας υπό αστική ηγεμονία και πολυκομματική σύνθεση** (ΣΥΡΙΖΑ, ΑΝΕΛ, πρώην ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ), και με ΝΔ Πρόεδρο Δημοκρατίας, η οποία παρά τις διαφορές της από τις προηγούμενες κυβερνήσεις **εκφράζει τελικά την συνέχεια** εντός του δυτικού πλαισίου (ΕΕ, ΝΑΤΟ), του καπιταλιστικού συστήματος, του κράτους και τελικά τη συνέχεια και με τα μνημόνια. Γι αυτό επιλέγονται τα συγκεκριμένα κατάλληλα πρόσωπα σε κρίσιμα υπουργεία και θέσεις που σχετίζονται με τους κατασταλτικούς μηχανισμούς, στρατό, αστυνομία, ΕΥΠ κλπ.) Ιδιαίτερη σημασία έχει το γεγονός πως δεν προωθείται η εκκαθάριση του κρατικού μηχανισμού από αντιδραστικά στοιχεία και, ιδιαίτερα, των κατασταλτικών μηχανισμών που παραμένουν άθικτοι.

Η πολιτική των ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ δεν ταυτίζεται με αυτή των ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, καθώς επιδιώκει αλλαγή του μίγματος (ποσοτική χαλάρωση για καπιταλιστική ανάπτυξη), ανακοπή ορισμένων μέτρων (από τη «λίστα Χαρδούβελη» και τις προηγούμενες απαιτήσεις της Τρόικας). Επαγγέλλεται την επιβράδυνση της καταστροφής των μικρομεσαίων στρωμάτων και την διαχείριση της κοινωνικής καταστροφής μέσα στα εργατικά και πληβειακά στρώματα με την προώθηση αποσπασματικών ρυθμίσεων άμβλυνσης των ακραίων πλευρών της εξαθλίωσης. Προωθεί ή εξαγγέλλει την αναίρεση ορισμένων ιδιαίτερα αντιδραστικών και αντεργατικών επιλογών (π.χ. κλείσιμο ΕΡΤ, κατάργηση Συλλογικών συμβάσεων), που είχαν γίνει αιχμή του δόρατος της πάλης του κινήματος, και ορισμένων επιμέρους μέτρων εκδημοκρατισμού (σε διάκριση με την ακροδεξιά πολιτική της κυβέρνησης Σαμαρά) και μεταρρυθμίσεις «αστικού εκσυγχρονισμού».

Καθώς δεν αμφισβητεί και δεν σπάει το αντιδραστικό πλαίσιο χρέους - ΕΕ - κυριαρχίας του κεφαλαίου, δεν προκύπτει μια συνολικά διαφορετική πολιτική, πολύ περισσότερο μια αριστερή πολιτική. Απεναντίας καταγράφηκε με τη συμφωνία στο γιούρογκρουπ και το μείλ Τσίπρα - Βαρουφάκη η **υποταγή στο νεομνημονιακό πλαίσιο**. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ αποδεχόμενη το πλαίσιο ΕΕ - ΔΝΤ, το πλαίσιο και τον κύριο όγκο (70% κατά δήλωση Βαρουφάκη) των προηγούμενων μνημονιακών αντιδραστικών μεταρρυθμίσεων, αλλά και τη γενικότερη κατεύθυνση για ανάπτυξη στο πλαίσιο των ευρωσυνθηκών και του συστήματος **κινείται εντός του ευρύτερου προγράμματος καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης για την υπέρβαση της τρέχουσας καπιταλιστικής κρίσης, που είναι η ουσία της αστικής στρατηγικής σήμερα**.

Η κανονική αποπληρωμή του χρέους στους τοκογλύφους δανειστές, ο ετεροχρονισμός και η σύνδεση της αύξησης του κατωτέρου μισθού με την ανταγωνιστικότητα και τη συμφωνία των «κοινωνικών εταίρων», η συνέχιση των ελαστικών εργασιακών σχέσεων και της φοροληλασίας του λαού, η προκλητική συνέχιση των ιδιωτικοποιήσεων και του ΤΑΙΠΕΔ είναι ορισμένες μόνο από τις κατευθύνσεις μιας πολιτικής που κινείται εντός του πλαισίου των μνημονίων, με αντιμετώπιση ορισμένων συνεπειών της ακραίας φτώχειας κι αυτό με ανακατανομή της φτώχειας μεταξύ των εργαζομένων, επιλογή που τείνει να διασπά την εργατική τάξη και να δημιουργεί φαινόμενα τύπου κοινωνικού αυτοματισμού.

Η ανάδειξη της κυβέρνησης Τσίπρα αποτελεί συνδυασμό της θέλησης ευρύτερων λαϊκών στρωμάτων για αλλαγή πολιτικής από την προηγούμενη μνημονιακή διαχείριση (με τα όρια που αποκρυστάλλωσε η λαϊκή δυναμική), **με ευρύτερες αστικές επιδιώξεις για τροποποιήσεις στην**

ασκούμενη πολιτική, με σκοπό την εξυπηρέτηση των συμφερόντων τους και την ενσωμάτωση της λαϊκής δυσαρέσκειας και ριζοσπαστισμού. Η εξέλιξη αυτή (λόγω του χαρακτήρα και του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ) γίνεται με όρους αστικής ηγεμονίας, διατηρεί όμως αντιφάσεις λόγω αντικρουόμενων επιδιώξεων. Ακριβώς αυτό κάνει τη **συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL ασταθή**, με δυνατότητες ενσωμάτωσης του μαζικού κινήματος αλλά και με αδυναμία στην πίεση που μπορεί να δεχθεί. Παρά τα υψηλά ποσοστά της καταρχήν υποστήριξης της, θα βρεθεί αντιμέτωπη με το γενικό φαινόμενο γρήγορης φθοράς των κυβερνήσεων διαχείρισης εν μέσω κρίσης και επίθεσης του κεφαλαίου.

5. Η σύνθεση και η πολιτική της κυβέρνησης δεν έπεσαν από τον ουρανό, αποτελούν συνέπειες του χαρακτήρα και του προγράμματος του ΣΥΡΙΖΑ. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κόμμα μικροαστικού χαρακτήρα με αστική ηγεμονία, με πλατιά σήμερα επιρροή σε εργατικά λαϊκά στρώματα. Προέρχεται από την Αριστερά, με ηγεμονική βέβαια την αντίληψη που είχε πάρει διαζύγιο από την επανάσταση, τον κομμουνισμό και είχε αποδεχτεί διαχρονικά την ΕΕ, το NATO, και τον συμβιβασμό με το κεφάλαιο και τους αστικούς θεσμούς. Μέρος της βάσης του έχει αριστερές και αγωνιστικές καταβολές και πρακτική. **Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν εφαρμόζει αριστερή-εργατική πολιτική, όχι μόνο λόγω των ρεφορμιστικών καταβολών του. Αλλά και γιατί στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης του και με δεδομένη την προγραμματική αποδοχή των ευρωκανόνων και του συστημικού πλαισίου, τέτοια κόμματα οδηγούνται τελικά σε αποδοχή της νεοφιλελεύθερης αντίληψης και των αντιδραστικών αναδιαρθρώσεων-"μεταρρυθμίσεων".**

Δεν υπάρχει κανένα παράδοξο στο πως ένα μη αστικό κόμμα, πολύ περισσότερο "κόμμα της αριστεράς", υλοποιεί πρόγραμμα αστικής διαχείρισης. Στο παρελθόν αστική πολιτική έχουν εφαρμόσει και εργατικά κόμματα, ακόμα και όταν δεν είναι στην κυβέρνηση. Η συζήτηση για το χαρακτήρα του κόμματος και της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ δεν γίνεται για ακαδημαϊκούς λόγους. Έχει ιδιαίτερη σημασία για την τακτική μας - και συνολικά της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και του κινήματος - τη σχέση μας με τη βάση του, τον χαρακτήρα της αντιπολίτευσης και του πολιτικού ιδεολογικού μετώπου απέναντί του κλπ. Αντιλήψεις που ταυτίζουν και εξομοιώνουν το ΣΥΡΙΖΑ με τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ από την μια ή θεωρούν «διακύβευμα» την αριστερή του ταυτότητα και τη δυνατότητα άσκησης φιλεργατικής (ή/και νεοκενσιανής πολιτικής) από την άλλη, είναι σε λάθος βάση. Τέλος, σημειώνουμε ότι στην πορεία της διακυβέρνησης του αστικού κράτους είναι ανοικτή η πορεία μετάλλαξης του ΣΥΡΙΖΑ σε αστικό κόμμα (μέσα από εσωτερικές ρήξεις, διασπάσεις, ενσωματώσεις κλπ), όπως επίσης έχει γίνει ιστορικά με αντίστοιχα κόμματα.

Η συνυπογραφή από τον ΣΥΡΙΖΑ της συμφωνίας με την Ευρωομάδα εκφράζει και μια στροφή στο εσωτερικό, δηλαδή στην εκπροσώπηση εκείνων των τμημάτων από τα αστικά και μικροαστικά στρώματα που δεν θέλουν σε καμία περίπτωση ρήξη με την ΕΕ και την ευρωζώνη και ανησυχούν για τα κερημένα τους.

Με βάση όλα αυτά είναι **μεγάλες οι ευθύνες των στελεχών της «αριστερής αντιπολίτευσης»** στον ΣΥΡΙΖΑ, καθώς αποδέχθηκαν τη συμμετοχή στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ANEL, ενώ η διαφοροποίηση από την πορεία υποταγής δεν μπορεί να περιοριστεί σε εσωκομματικά ψηφίσματα.

Η εργατική και αριστερή βάση του ΣΥΡΙΖΑ θα αντιδρά στην γραμμή δεξιάς προσαρμογής. Με τις αντιδράσεις αυτές πρέπει να αναπτύξουμε **συναγωνιστική σχέση και με τη συνολική μας παρέμβαση, από θέσεις εργατικής λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης, να διευκολύνουμε τόσο την εκδήλωσή τους όσο και τη συνεισφορά τους στην** αντεπίθεση του μαζικού κινήματος, το πέρασμά τους σε ρήξη πολιτική και οργανωτική με την διαχειριστική Αριστερά, για μια άλλη, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική Αριστερά.

6. Από τα συστημικά κέντρα προωθείται ένα ευρύ συναινετικό κλίμα που ήδη

σηματοδοτείται από αυτή καθαυτή την συγκρότηση της νέας κυβέρνησης, από την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας και την εκφρασμένη βούληση για ψήφιση της μεταβατικής συμφωνίας από ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι. Η συναινετική λογική εκφράζεται και στην εθνική ρητορική της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ, που προμοδοτεί μια νέα κοινωνική συναίνεση υγιούς κεφαλαίου και επιχειρήσεων από την μια και εργαζομένων από την άλλη. Συνολικά προωθείται η άρση ή η υποβάθμιση πολιτικών διαχωρισμών (Αριστερά – Δεξιά, μνημόνιο – αντιμνημόνιο), έτσι ώστε να καλλιεργηθεί το «Ανήκουμε εις την Δύση» και το αμετάκλητο της παραμονής στην ΕΕ. Πρόκειται για μια τεράστιας σημασίας **ιδεολογική επίθεση** καθώς θεμελιακά ιδεολογήματα του αντίπαλου (ευρωπαϊσμός, αποδοχή του χρέους, και της ανταγωνιστικότητας/παραγωγικότητας του κεφαλαίου, ταξική συνεργασία, απόρριψη κάθε εναλλακτικής, αντικαπιταλιστικής και σοσιαλιστικής προοπτικής) αποκτούν πλέον και τη επικύρωση της «αριστερής κυβέρνησης» και για αυτό **απαιτείται μεγάλης έκτασης ιδεολογική και αξιακή αντεπίθεση.**

Το συναινετικό κλίμα, αν χρειαστεί αργότερα, μπορεί να οδηγήσει και στον Μεγάλο Συνασπισμό Κεντροαριστεράς και Κεντροδεξιάς (εννοείται χωρίς συμμετοχή Σαμαρά, Βενιζέλου και λοιπών θιασωτών των πρώτων μνημονίων).

7. Στις εκλογές της 25^{ης} Ιανουαρίου 2015 πλατιά εργατικά και λαϊκά στρώματα μαύρισαν τα κόμματα της προηγούμενης συγκυβέρνησης ΝΔ – ΠΑΣΟΚ και όλα όσα είχαν εμπλακεί στη μνημονιακή διαχείριση (ΛΑΟΣ, ΔΗΜΑΡ). Έδωσαν ευρεία εκλογική δύναμη στον ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς –αυτή τη φορά– να μειωθεί η εκλογική καταγραφή των εξ αριστερών κομμάτων (ΚΚΕ, ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ). **Ξεπέρασαν το φόβο και εξέφρασαν μια προσδοκία και ελπίδα για μια αλλαγή, για βήματα προς τα αριστερά, έστω και εάν για το μεγαλύτερο μέρος η αλλαγή επιδιώκεται εντός της ΕΕ και του καπιταλισμού.** Υπάρχει όμως και τμήμα της εκλογικής βάσης του ΣΥΡΙΖΑ που υπερβαίνει πολιτικά από τα αριστερά το πρόγραμμα του ΣΥΡΙΖΑ.

Παρά τους κινδύνους ενσωμάτωσης και την πίεση στο ρεύμα της χειραφέτησης και την επαναστατική Αριστερά, διαμορφώνεται ένα περιβάλλον που αναγεννά νέες δυνατότητες και αναζητήσεις. Πολύ περισσότερο που, όπως έδειξε η περίοδος της διαπραγμάτευσης με το γιούρογκρουπ, υπάρχει δυνατότητα να ριζοσπαστικοποιούνται γρήγορα συνειδήσεις και διαθέσεις (έντονο αντιΕΕ κλίμα), πέρα από μια γραμμική αντίληψη συνέχειας των συσχετισμών. **Η γρήγορη εναλλαγή τους είναι χαρακτηριστικό των εξελίξεων.** Μετά την υπογραφή από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ της συμφωνίας υποταγής καταγράφεται μια παλινδρόμηση των λαϊκών διαθέσεων: Από την ελπίδα στην διάθεση για σύγκρουση και από κει στην απογοήτευση και στην έλλειψη αυτοπεποίθησης, η οποία όμως δεν είναι στατική και εξαρτάται και από την παρέμβαση των πρωτοπόρων δυνάμεων. Πρέπει όμως να λάβουμε υπόψη, πως πλατιά στρώματα δίνουν πίστωση χρόνου στη νέα κυβέρνηση, διαμορφώνοντας κλίμα αναμονής, που δημιουργεί αντικειμενικές δυσκολίες βραχυπρόθεσμα στην ανάπτυξη του κινήματος.

Παρόλα αυτά η αντίληψη πως υπάρχει δυνατότητα αλλαγής της μνημονιακής πολιτικής χωρίς ρήξη, σήμερα δοκιμάζεται, κλονίζεται, υποχωρεί και, τελικά θα ηττηθεί. Με την λογική της ανάθεσης να κυριαρχεί θα γίνει προσπάθεια από το σύστημα να εμπεδωθεί η αντίληψη πως «δεν γίνεται τίποτε, τα πράγματα δεν αλλάζουν» κλπ. Μπροστά στα νέα διλήμματα που θα τεθούν, η κίνηση του κόσμου δεν θα είναι μονοσήμαντη, θα εμφανιστούν τάσεις και βαθύτερης αριστερής αναζήτησης και κίνησης προς τα δεξιά.

Η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά θα είναι για μία ακόμα φορά δύναμη ελπίδας και αισιοδοξίας: Εμείς προβάλλουμε με πεποίθηση την αντίληψη πως μπορούμε να πάμε αλλιώς, μπορούμε και πρέπει να έρθουμε σε ρήξη με ΕΕ και κεφάλαιο και να νικήσουμε!

8. Το αστικό στρατόπεδο και η νέα φάση

Είχαμε σημειώσει, εδώ και καιρό, πως ισχυρά τμήματα του ελληνικού κεφαλαίου (όχι τα ηγεμονικά τότε), αναζητούσαν μια διαφοροποίηση της μνημονιακής πολιτικής, έτσι ώστε να κατοχυρώσουν τα περισσότερα ή και όλα απ' όσα κέρδισαν στην πενταετία και, ταυτόχρονα, να διεκδικήσουν άρση ορισμένων αρνητικών πλευρών, κάποια χαλάρωση της επιτροπείας και σχετική βελτίωση της θέσης του ελληνικού καπιταλισμού. Ορισμένα τμήματα του κεφαλαίου, στη βάση και της όξυνσης των ενδοαστικών ανταγωνισμών, έπαιρναν θέση απέναντι στην συγκυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου και έβλεπαν ότι θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν την ανάδειξη ΣΥΡΙΖΑ. Σε μια πορεία, όλο και ευρύτερα στρώματα του κεφαλαίου, είδαν **πως ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έχουν φάει τα ψωμιά τους και λειτουργούν τελικά ως αποσταθεροποιητικοί παράγοντες του συστήματος.**

Υπήρχε σε ευρύτερα ρεύματα της αντικαπιταλιστικής και της μαχόμενης Αριστεράς **μια υποτίμηση της τομής προσαρμογής και ενσωμάτωσης στο συστημικό πλαίσιο που είχε κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, σε συνδυασμό με την υποεκτίμηση του εύρους της αποδοχής, της προετοιμασίας και της σχετικής υποστήριξης από το κεφάλαιο** του ενδεχομένου ανάδειξης του Α. Τσίπρα και του ΣΥΡΙΖΑ στην διακυβέρνηση. Και αυτό ήταν **έκφραση και δικών μας αδυναμιών και υστερήσεων**, παρά το συνολικά θετικό ρόλο μας, να προβάλλουμε ευρύτερα, πιο μαχητικά και πειστικά τις τεκμηριωμένες εκτιμήσεις μας για την πορεία βαθύτερης ενσωμάτωσης της πολιτικής και της συνολικής φυσιογνωμίας του ΣΥΡΙΖΑ.

Σήμερα η κυβέρνηση καλλιεργεί συστηματικά ουσιαστικές σχέσεις με το μεγάλο και το μεσαίο κεφάλαιο. Από την πλευρά ισχυρών επιχειρηματικών κύκλων (όπως η νέα διοίκηση του ΣΕΒ) και ομίλων υπάρχει διάθεση να αξιοποιηθεί η διακυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ για την προώθηση του αστικού εκσυγχρονισμού και της αναδιάρθρωσης σε μια σειρά τομείς, για την ανανέωση του πολιτικού συστήματος και του πολιτικού προσωπικού, για την ανακατανομή ρόλων στο επιχειρηματικό δυναμικό («νέα τζάκια»), αξιοποιώντας και την κυβερνητική εκστρατεία κατά της διαφθοράς, της φοροδιαφυγής κλπ. Με στόχο την εμπέδωση της κοινωνικής και ταξικής ειρήνης, αλλά και για μια ορισμένη ανακούφιση του ελληνικού καπιταλισμού από το βάρος του χρέους και των ασφυκτικών ευρω-δεσμεύσεων (βλ. υποστήριξη ΣΕΒ στο αίτημα για αναδιάρθρωση του χρέους).

9. Το NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση έγκαιρα είχε εκτιμήσει και προειδοποιήσει για την πορεία του ΣΥΡΙΖΑ και είχε -από το 3^ο Συνέδριο- ξεκαθαρίσει πως θα έχει θέση εργατικής - λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης σε περίπτωση κυβέρνησης με κέντρο τον ΣΥΡΙΖΑ. **Οι εκτιμήσεις αυτές βγήκαν αληθινές.** Η διαπίστωση αυτή έχει σημασία γιατί φωτίζουν σήμερα κρίσιμες πλευρές της αναγκαίας τοποθέτησης απέναντι στην κυβέρνηση και ιδιαίτερα εξοπλίζουν για το περιεχόμενο της Αριστεράς που απαιτεί η εποχή μας. **Μαζί με την πορεία χρεοκοπίας του ΣΥΡΙΖΑ ως Αριστερά, χρεοκοπεί η λογική της αλλαγής εντός πλαισίου ΕΕ και κεφαλαίου, η μάταιη αναζήτηση νεοκεϊνσιανών και σοσιαλδημοκρατικών λύσεων στην εποχή του ολοκληρωτικού καπιταλισμού και της κρίσης του, η λογική της ενότητας στο μίνιμουμ και της παναριστεράς, η αντίληψη της ρηχής αντιμνημονιακής πάλης όλων των «Ελλήνων κατά των Γερμανών», η επικίνδυνη αυταπάτη της συμμαχίας με τον έναν ιμπεριαλισμό ενάντια στον άλλο, η αντίληψη του μίνιμουμ προγράμματος αντί του αναγκαίου και η λογική πως η αντικαπιταλιστική και επαναστατική Αριστερά δεν μπορεί να υπάρξει και να αναπτυχθεί παρά μόνο ως αριστερή πτέρυγα ακόμα και συνιστώσα ενός ευρύτερου αριστερού προοδευτικού πολιτικού συνασπισμού.**

Από τη σκοπιά αυτή είναι αναγκαίο να αναπτυχθεί η δημόσια συντροφική κριτική στις απόψεις, που εκφράστηκαν τα προηγούμενα χρόνια, πριν τις εκλογές, ακόμα και τις πρώτες μέρες μετά -ευρύτερα στην Αριστερά αλλά και εντός της αντικαπιταλιστικής και κομμουνιστικής Αριστεράς- για τη δυνατότητα του ΣΥΡΙΖΑ να πετύχει αλλαγές, για την ανάγκη παναριστερής συνεργασίας, για δυνατότητα να υλοποιήσει το πρόγραμμα «ανακούφισης» χωρίς ρήξη και ανατροπή, για το ότι η ΕΕ αλλάζει κλπ. Πολύ δε περισσότερο όταν οι απόψεις αυτές χαρακτηρίζουν- συχνά- ως σχεταριστικές τις πολιτικές εκτιμήσεις για την πορεία ενσωμάτωσης του ΣΥΡΙΖΑ.

10. Οι εξελίξεις στο ευρύτερο αστικό πολιτικό και κομματικό σύστημα θα είναι σημαντικές το επόμενο διάστημα. **Στη ΝΔ** αναμένεται ένταση της διαπάλης, που δεν αφορά μόνο τα πρόσωπα, αλλά την πολιτική κατεύθυνση, μεταξύ της ακροδεξιάς πτέρυγας (που είχε συσπειρωθεί γύρω από τον Α. Σαμαρά) και διάφορες εκδοχές πιο «ευρωπαϊκής» και πιο ανοικτά νεοφιλελεύθερης λογικής (η οποία είναι ιδιαίτερα ακραία αντεργατική στο βασικό πεδίο των εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων). **Απέναντι στη ΝΔ και τους συνδικαλιστικούς ή άλλους εκπροσώπους της, όπως κι απέναντι στο ΠΑΣΟΚ και τις λοιπές μνημονιακές δυνάμεις, θα έχουμε αποφασιστικό μέτωπο.**

Το ζήτημα της **Χ.Α.** έρχεται ξανά στο προσκήνιο με την λήξη της προφυλάκισης των αρχηγών της και την **έναρξη της δίκης της**. Στις νέες συνθήκες, με κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ και με τα προβλήματα να παραμένουν, δεν αποκλείεται να επιχειρηθεί η αναθέρμανση της παρέμβασης των φασιστών. Ο κρατικός και συστημικός «αντιφασισμός» δεν μπορεί να νικήσει το σύγχρονο φασιστικό φαινόμενο. Από την άλλη και η μέχρι τώρα αντιφασιστική δράση του κινήματος και της Αριστεράς δεν επαρκεί ή είναι μερική και επιφανειακή. Απαιτείται συνολική ταξική- κινήματική, πολιτική και ιδεολογική προσέγγιση. Σε κάθε περίπτωση το κίνημα δεν μπορεί να γίνει θεατής της δίκης της ΧΑ, ούτε βέβαια να περιοριστεί σε κινήματική υποστήριξη των κατηγοριών. **Απαιτώντας την βαρύτατη καταδίκη για τις δολοφονικές πράξεις της εγκληματικής οργάνωσης της ΧΑ, πρέπει να αναπτύξει ένα αυτοτελές σύνολο πρωτοβουλιών με αντιφασιστικό, αντιρατσιστικό περιεχόμενο.**

Το Ποτάμι επιχειρεί να αναδειχθεί σε βήμα έκφρασης της πολιτικής της ΕΕ, των δανειστών και του συστήματος, σε μοχλό πίεσης στον ΣΥΡΙΖΑ για ακόμα πιο γρήγορη συστημική προσαρμογή. Ο πολιτικός λόγος του είναι μια μίξη νεοφιλελεύθερων και φιλελεύθερων τοποθετήσεων, με ισχυρή παρουσία καθαρόαιμων αντιδραστικών τοποθετήσεων (βλ. για πανεπιστήμια, άσυλο, αστυνομία κλπ.) και κυρίως με μια συστημική τοποθέτηση σε όλα τα κρίσιμα θέματα της πολιτικής αντιπαράθεσης. Το Ποτάμι θα είναι χρήσιμος μπαλαντέρ και για πιθανές κυβερνητικές ανακατατάξεις. Ταυτόχρονα, θα χρησιμοποιηθεί για την αναδιάταξη και πιθανή συσπείρωση του χώρου της πέραν του ΣΥΡΙΖΑ κεντροαριστεράς.

Στον διασπασμένο χώρο του ΠΑΣΟΚ (ΠΑΣΟΚ και ΚΙΔΗΣΟ) η κρίση και η υποχώρηση συνεχίζεται και δεν φαίνεται προοπτική ανάταξης, παρότι θα επιχειρηθεί αλλαγή ηγεσίας στο ΠΑΣΟΚ, με πρόσωπο και πολιτική κατεύθυνση ανοικτή σε ενδεχόμενο συνεργασίας με τον ΣΥΡΙΖΑ.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες μπήκαν στην κυβέρνηση μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ, διεκδικούν τη δυνατότητα να ελέγχουν το τρενάκι του Αλέξη. Οι θέσεις τους, πέρα από το αντιμνημονιακό τους περιτύλιγμα, είναι βαθύτατα συντηρητικές, αντιδραστικές στα θέματα πατρίδας, ρατσισμού, δικαιωμάτων κλπ. και με ισχυρή νεοφιλελεύθερη επίδραση στα οικονομικά, εργασιακά και κοινωνικά θέματα.

11. Η μικρή εκλογική άνοδος που σημείωσε το **ΚΚΕ** αξιοποιείται από την ηγεσία του για να δικαιώσει την **αδιέξοδη και ηττοπαθή γραμμή της, που οδήγησε ουσιαστικά το ΚΚΕ σε υποχώρηση στην πενταετία και συνέβαλε στην αδυναμία του μαζικού κινήματος** να αποκρούσει ή να ανατρέψει την επίθεση του μαύρου μετώπου. Το ΚΚΕ προσπαθεί να εμφανιστεί δικαιωμένο επίσης όσον αφορά τις εκτιμήσεις του για τον ΣΥΡΙΖΑ, παρότι απέτυχε παταγωδώς να ανακόψει το διαχειριστικό ρεύμα της Αριστεράς. Συνεχίζει να επιτίθεται, συχνά με χυδαίο διαστρεβλωτικό τρόπο στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αντικαπιταλιστική Αριστερά. Αρνούμενο το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, το αναγκαίο μέτωπο και κίνημα ανατροπής και την κοινή δράση με τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς **δεν συμβάλλει στην αναγκαία αντεπίθεση και απογοητεύει τον μαχόμενο κόσμο της αριστεράς, αδυνατεί να μετασχηματίσει την ριζοσπαστική κίνηση του λαού** σε πολιτική ενωτική στάση ανάπτυξης του κινήματος και πολιτική γραμμή αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

Το ΚΚΕ συσπειρώνει ένα σημαντικό τμήμα αγωνιστών, με ταξική και κομμουνιστική αναφορά, με το οποίο επιδιώκουμε την **κοινή δράση, τον διάλογο** για τα μεγάλα ερωτήματα για την τακτική και τη στρατηγική του κομμουνιστικού κινήματος.

12. Μέσα από ένα διαρκές χρηματοδοτικό πρέσινγκ και με ένταση των οικονομικο-πολιτικών εκβιασμών από τους δανειστές ΕΕ, ΕΚΤ, ΔΝΤ οι εξελίξεις θα συμπυκνωθούν στον κόμβο του Μαΐου - Ιουνίου (περνώντας από τον Απρίλιο, που προβλέπεται ολοκλήρωση της αξιολόγησης) και στην κατάληξη της νέας τετράχρονης συμφωνίας, που όλα δείχνουν πως θα έχει χαρακτηριστικά νέου μνημονίου. Η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ προσπαθεί να το εμφανίσει ως δικό της «τετραετές πρόγραμμα ανάπτυξης και δημοσιονομικής σταθερότητας», που θα επισφραγιστεί με ένα αντίστοιχο Συμβόλαιο με ευρωζώνη, ΕΕ, ΔΝΤ, αλλά οι εξελίξεις μέχρι τώρα, η γραμμή που έχουν οι ιμπεριαλιστικοί οργανισμοί και οι οδυνηροί συμβιβασμοί που έχει υπογράψει ήδη η κυβέρνηση, είναι ιδιαίτερα αποκαλυπτικοί για την ουσία του.

Στην πορεία της διαπραγμάτευσης οι εκβιασμοί και οι πιέσεις του μαύρου μετώπου ΕΕ - ΔΝΤ - κεφαλαίου θα κλιμακωθούν, ενώ και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ θα αξιοποιεί την κατάσταση αυτή για να περιορίσει ακόμα περισσότερο τις ελπίδες, να εμφανίσει ως αναγκαστική την υποταγή της και να ζητήσει πανεθνική υποστήριξή της. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά έχει καταρχήν στο στόχαστρό της τον ταξικό εχθρό και το μαύρο μέτωπο, αποκαλύπτει και αντιπαλεύει τα σχέδια και τις επιδιώξεις του. Από την άλλη όμως δεν πρόκειται να γίνει αρωγός σε μια κυβερνητική προσπάθεια καλλιέργειας κλίματος ανοχής στην πορεία υποταγής.

Πρέπει από τώρα να σαλπίσουμε συναγερμό και να κινητοποιήσουμε το πιο ευρύ κοινωνικό και πολιτικό κίνημα για να μην περάσει το νέο μνημόνιο!

Με κέντρο τον αγώνα και την παρέμβαση του μαζικού κινήματος θα αξιοποιήσουμε και το αίτημα να τεθεί η νέα συμφωνία σε δημοψήφισμα, για να μιλήσει ο λαός, καθώς μια συμφωνία μνημονιακού χαρακτήρα παραβιάζει την «λαϊκή εντολή» προς τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δ. - ΑΝΑΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ ΣΕ ΕΕ, ΔΝΤ, ΝΑΤΟ, ΑΣΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΑΡΘΡΩΣΗ - ΟΧΙ ΣΤΟ ΠΑΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΝΕΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ - ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΟΤΑΓΗΣ

- ΑΝΟΙΓΟΥΜΕ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΝ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟ ΔΡΟΜΟ

- ΧΤΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΝΑΤΡΕΠΤΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΠΟΧΗΣ

13. Στο 3ο Συνέδριο του ΝΑΡ (Δεκέμβρης 2013) καθορίσαμε πως πυρήνας της επαναστατικής τακτικής είναι η πάλη για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της βάρβαρης επίθεσης του κεφαλαίου και της υπεραντιδραστικής ανασυγκρότησης του, μέσα από την οποία επιχειρείται η υπέρβαση της σημερινής δομικής κρίσης του. Σημειώσαμε πως η επαναστατική τακτική εκφράζει τα ζωτικά συμφέροντα της εργατικής τάξης και των σύμμαχων στρωμάτων στην εργασία, στα κοινωνικά και δημοκρατικά δικαιώματα, στην πάλη για την απελευθέρωση από το άθλιο καθεστώς της επιτροπείας. Επιταχύνει την συγκρότηση του επαναστατικού υποκειμένου και έχει σαν στόχο την προσέγγιση της επανάστασης.

Στο Πανελλαδικό Σώμα του Νοέμβρη 2014 εξειδικεύσαμε τους στόχους και τα συνθήματα της τακτικής μας: Ανατροπή της πολιτικής του μαύρου μετώπου κεφαλαίου - ΕΕ - ΔΝΤ και της αντιδραστικής κυβέρνησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ, και κάθε κυβερνητικής λύσης που ετοιμάζει το σύστημα για την συνέχιση της ίδιας πολιτικής. Για να αλλάξει η πολιτική και όχι ο διαχειριστής. Για την συνολική εργατική, λαϊκή αντεπίθεση. Για δουλειά-ψωμί-παιδεία-ελευθερία, για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα και οι αστικές

αντιδραστικές αναδιρθρώσεις της τελευταίας πενταετίας, να αποσπαστούν ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου, για να σπάσει το «πλαίσιο» του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ.

Σήμερα πρέπει να δούμε τις αναγκαίες αναπροσαρμογές στα συνθήματα και τις ιεραρχήσεις μας, εκτιμώντας πως η τακτική που καταλήξαμε στο συνέδριο αφορά μια ολόκληρη περίοδο, την περίοδο της καπιταλιστικής κρίσης και της αστικής στρατηγικής για την υπέρβασή της.

Στις νέες συνθήκες της κυβέρνησης με κορμό τον ΣΥΡΙΖΑ, του διαφορετικού τρόπου άσκησης πολιτικής **το βάρος πρέπει να πέσει στην επιθετική προβολή και την οικοδόμηση των προϋποθέσεων του «άλλου δρόμου», δηλαδή του δρόμου της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.** Χρειάζεται να προτάξουμε την **επιθετική πλευρά της πάλης** σε σχέση με την αμυντική, που πάντα θα υπάρχει. Καθώς θα μεγαλώνει η απόσταση της κυβερνητικής πολιτικής από τις λαϊκές προσδοκίες, θα έρχονται στο επίκεντρο της συζήτησης τα ερωτήματα: «αν μπορούμε να πάμε αλλιώς», «πως μπορεί να γίνει αυτό» και «ποιος θα το κάνει». Γι' αυτό πρέπει να αναβαθμίσουμε αυτό που **«πρέπει να γίνει», σχετικά με αυτό που «δεν πρέπει να περάσει».** Να μπουκ στην πρώτη γραμμή οι στόχοι και τα αιτήματα που καταφέρνουν πλήγμα στην **αντιδραστική αναδιάρθρωση, δηλαδή στον βαθύτερο πυρήνα της αστικής στρατηγικής. Να παλέψουμε για την αποφασιστική βελτίωση της θέσης της άγρια κτυπημένης εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων.**

Μέσα από αυτή την αναβάθμιση των πολιτικών στόχων και του πολιτικού ρόλου του κινήματος μπορούμε: να **αντιπαρτιθέμαστε** βαθύτερα, ουσιαστικότερα στην **αστική πολιτική και την πολιτική της ΕΕ.** Να υπερβαίνουμε έμπρακτα, με όρους κινήματος, τον ορίζοντα ορισμένων μέτρων που θα προωθεί η κυβέρνηση. Να μην «ενσωματώνει» το κίνημα τα όρια της πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ και του συμβιβασμού του με την αστική τάξη. Να προετοιμάζεται πολιτικά και οργανωτικά για μια ανώτερη σύγκρουση με την ΕΕ και το σύστημα, για την αντικαπιταλιστική ανατροπή της επίθεσης. Να τίθενται τα ανώτερα ζητήματα του κλονισμού και της επαναστατικής ανατροπής της αστικής κυριαρχίας.

Με βάση την παραπάνω λογική απαιτείται **ισχυρή αναβάθμιση,** συγκεκριμενοποίηση, τεκμηρίωση και σύνδεση με την τακτική και στρατηγική μας **του αντικαπιταλιστικού προγράμματος πάλης,** που επικαιροποιήσαμε τον Νοέμβρη. Στην παρέμβασή μας είναι αναγκαίο να κατακτούμε **την ενιαιότητά της πολιτικής μας γραμμής,** που συνδέει την τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής με την αναγκαία επαναστατική τομή και τη σύγχρονη κομμουνιστική προοπτική.

Ταυτόχρονα, πρέπει η **πολιτική μας παρέμβαση** να γίνει πιο **αιχμηρή και συγκεκριμένη, με υπολογισμό των διαθέσεων και της συνείδησης των εργαζομένων και συγκεκριμένης σύνδεσης** των άμεσων κάθε φορά πολιτικών ζητημάτων με την τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Τα πολιτικά μας συνθήματα απέναντι στην κυβέρνηση πρέπει να παίρνουν υπόψη τους τόσο το σύνολο των πολιτικών και ταξικών δυνάμεων που δρουν και αντιπαλεύουν, όσο και τη συνείδηση και τις διαθέσεις των μαζών. Πρέπει να συμβάλουν στην περαιτέρω άνοδο και ριζοσπαστικοποίηση των διαθέσεων του κόσμου, κόντρα στο κλίμα χαμηλών απαιτήσεων και προσδοκιών που καλλιεργεί και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι χαρακτηριστική από την άποψη αυτή, το πώς εξελίχθηκε η συνθηματολογία και η τακτική μας το διάστημα των διαπραγματεύσεων κυβέρνησης – ΕΕ και αμέσως μετά.

14. Απέναντι στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ οργανώνουμε την εργατική - λαϊκή αριστερή αντεπίθεση και αντιπολίτευση. Για να αποσπάσουμε κατακτήσεις και να διευρύνουμε τις ρωγμές **ενάντια στην κυβερνητική πολιτική που διαιωνίζει την σημερινή κατάσταση,** διατηρεί τα

μνημονιακά κεκτημένα, κατοχυρώνει σαν μονόδρομο την πολιτική του κεφαλαίου και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, της ευρωζώνης και της ΕΕ.

Οι κυβερνητικοί συμβιβασμοί οδηγούν στην καταστροφή. **Καμιά ανάθεση, καμιά αναμονή, αντεπίθεση του κινήματος για τα εργατικά - λαϊκά δικαιώματα και την ανατροπή της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας.**

Ξεκαθαρίζουμε πως η κυβερνητική προσπάθεια διαχείρισης του συστήματος και της μνημονιακής κόλασης, η προοπτική μιας νέας συμφωνίας υποταγής με τους δανειστές και το ελληνικό κεφάλαιο, η προώθηση αστικών αναδιαρθρώσεων **θα μας βρουν απέναντι στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.** Οι αναγκαίοι αγώνες δεν μπορούν να ανακοπούν με μια λογική «δώστε χρόνο στην κυβέρνηση, γιατί εάν πέσει θα έρθει η Δεξιά ή η ακροδεξιά». Παρόμοιες λογικές επαναφέρουν τον **«μπαμπούλα της Δεξιάς»** για να αποπλίσουν το μαζικό κίνημα τώρα.

Συνεχίζουμε **σταθερά την πολιτική αντιπαράθεση με τους φορείς του πολιτικού-ταξικού μπλοκ του κεφαλαίου, της ΕΕ, του ΔΝΤ** και τα κόμματά τους ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, Ποτάμι κλπ. και απέναντι στα μαντρόσκυλα του συστήματος την Χρυσή Αυγή. Η αντιπαράθεση στην κυβέρνηση γίνεται από **αντίθετη σκοπιά από τις δυνάμεις αυτές,** που επιδιώκουν να μην πειραχτεί στο ελάχιστο η βάρβαρη πολιτική τους. Δεν συνεργαζόμαστε πουθενά με τους πολιτικούς τους εκπροσώπους. Θα είμαστε απέναντι σε κάθε προσπάθεια του κεφαλαίου, της ΕΕ και της αντίδρασης να κτυπήσει το λαϊκό κίνημα.

Η στάση μας απέναντι στη συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ είναι συνολική. Κρίνουμε την κατεύθυνση της πολιτικής της, **όχι ανά σημείο.** Η προσπάθεια επιβολής κατακτήσεων και η αξιοποίηση από το μαζικό κίνημα των όποιων δυνατοτήτων, δεν σημαίνει ότι μπαίνουμε σε μια συζήτηση προσθαφαίρεσης θετικών/αρνητικών.

Είμαστε αντίθετοι στην λογική της «κριτικής στήριξης» ή της «αριστερής πίεσης». Οι λογικές αυτές **αποδέχονται τα όρια και τις ιεραρχήσεις της κυβερνητικής πολιτικής.** Υποβαθμίζουν την σημασία και την ανάγκη της συνολικής πολιτικής στάσης και αντιπολίτευσης «από αριστερά», την διατήρηση ζωντανών μέσα στον λαό των στόχων του αγώνα και του προγράμματος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής.

15. Με βάση όλα αυτά η **τακτική της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης** εκφράζεται σήμερα με τους εξής πολιτικούς στόχους:

- **Αντεπίθεση του κινήματος και εργατική - λαϊκή αριστερή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση για δουλειά - ψωμί - παιδεία - ελευθερία. Για να μην περάσει το νέο μνημόνιο και το πρόγραμμα της αστικής αναδιάρθρωσης.** Για να ξηλωθούν όλα τα αντιλαϊκά μέτρα. Για ουσιαστικές κατακτήσεις προς όφελος των εργαζομένων και σε βάρος του κεφαλαίου. **Για να σπάσει το «πλαίσιο» και η συνέχεια της επιτροπείας, της λεηλασίας μέσω χρέους, της ΕΕ και του ΝΑΤΟ, του κράτους και του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού.**
- **Με ταξική ανασυγκρότηση και νέο εργατικό κίνημα, με οργανωμένο λαό και συσπείρωση δυνάμεων παλεύουμε σήμερα για να ανοίξουμε το δρόμο της αντικαπιταλιστικής ανατροπής**
- **Για την Αριστερά της νέας εποχής,** εργατική και νεολαιίστικη, μετωπική και ανεξάρτητη, αντικαπιταλιστική και ανατρεπτική, επαναστατική και σύγχρονα κομμουνιστική.

Για να πετύχουμε σε αυτούς τους στόχους το **κεντρικό ζητούμενο είναι να ανεβάσουν επίπεδο «το κίνημα, το μέτωπο, το κόμμα»,** να βαθύνουν και να αναπτυχθούν σε διαλεκτική αλληλεπίδραση:

- ο ταξικός διεκδικητικός και εν γένει αντικαπιταλιστικός, αντιΕΕ προσανατολισμός του μαζικού κινήματος, με κατοχύρωση του ανεξάρτητου από κράτος, κυβέρνηση, εργοδοσία ρόλου του και ειδικά τη συμβολή του στην αντιπολίτευση. Να γίνουν βήματα στις μορφές οργάνωσης του λαού, με πρώτο στοιχείο την ταξική ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος. Διαμόρφωση ταξικών, αριστερών, αντικαπιταλιστικών προγραμμάτων πάλης σε κάθε χώρο και μέτωπο πάλης, ενίσχυση της ταξικής αντικαπιταλιστικής πτέρυγας.

- ο αντικαπιταλιστικός, ανατρεπτικός και επαναστατικός χαρακτήρας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η πολιτική συνεργασία των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ δυνάμεων της Αριστεράς στην κατεύθυνση του πόλου με ενίσχυση του αναγκαίου προγράμματος

- ο επαναστατικός και σύγχρονα κομμουνιστικός χαρακτήρας του ΝΑΡ και της νΚΑ, η συσπείρωση δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Για να μην γίνει η αποτυχία του ΣΥΡΙΖΑ ήττα συνολικά της Αριστεράς και ειδικά της επαναστατικής Αριστεράς, πρέπει να:

- πείσουμε πως η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι μονόδρομος. Πως υπάρχει άλλος δρόμος νικηφόρος - δηλαδή το αναγκαίο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και ο δρόμος της αντικαπιταλιστικής ανατροπής της επίθεσης.
- Συμβάλουμε στη διαφοροποίηση αγωνιστών και δυνάμεων από τη διαχείριση και τον ρεφορμισμό και να είμαστε έτοιμοι να τους υποδεχτούμε στο μαζικό κίνημα, στις αντικαπιταλιστικές κινήσεις - σχήματα, στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην πολιτική συνεργασία, σε πολιτικές πρωτοβουλίες, στο διάλογο για την κόμμα της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.
- Αναβαθμίσουμε τα στοιχεία της στρατηγικής απάντησης και της άλλης προοπτικής, επαναστατικής και σύγχρονα κομμουνιστικής. Να συνδέουμε διαλεκτικά τακτική -στρατηγική, δείχνοντας πως ο «άλλος δρόμος» της αντικαπιταλιστικής ανατροπής συνδέεται και ολοκληρώνεται με την επανάσταση και την πορεία προς τον κομμουνισμό.

Ε. Το εργατικό - λαϊκό - νεολαιίστικο κίνημα στη νέα φάση. Για ένα αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής

16. Βασική πλευρά της λογικής μας στις νέες συνθήκες αποτελεί η επιδίωξη να παρέμβει η **εργατική τάξη και ο οργανωμένος λαός** στις εξελίξεις, να βγουν στο προσκήνιο, **κόντρα στη λογική της ανάθεσης**. Στη βάση αυτή πρέπει να αναπροσαρμόσουμε και αναπτύξουμε την πρότασή μας για το «αγωνιστικό μέτωπο ρήξης και ανατροπής» στις νέες συνθήκες. Σήμερα είναι αναγκαίο να παρέμβουμε με την λογική ενός αγωνιστικού μετώπου αντεπίθεσης του κινήματος, αντιπολίτευσης στην κυβέρνηση και στο σύστημα, ανατροπής της επίθεσης κεφαλαίου, ΕΕ, ΔΝΤ. **Ένα αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής για τα δικαιώματα του λαού**, με βασικό πυλώνα **ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα** και ισχυρά στηρίγματα το ανυπότακτο νεολαιίστικο κίνημα και τις εκφράσεις **του οργανωμένου λαού** σε επίπεδο πόλης και γενικότερα.

Το αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής επιχειρεί να εκφράσει την ενότητα της εργατικής τάξης και τη συμμαχία της με τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού και τη νεολαία. Εμπλουτίζεται σήμερα με την αναγκαία λογική της **εργατικής λαϊκής νεολαιίστικης αριστερής αντιπολίτευσης**.

Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να δούμε καλύτερα σε ποιες δυνάμεις απευθυνόμαστε και με ποιο τρόπο.

Καταρχήν **απευθυνόμαστε** στην εργατική τάξη, τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους νέους και τις νέες, τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης και του χωριού, πλατιά και ανοικτά στην βάση του λαού, με λογική ταξικής και λαϊκής αγωνιστικής ενότητας πάνω στην βάση των ζωτικών

διεκδικήσεων, δικαιωμάτων και αναγκών. Σημειώνουμε εδώ πως χρειάζεται ολόκληρη τέχνη για την κινητοποίηση κόσμου που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ και δεν θέλει εξαρχής να κάνει αντιπολίτευση στην «κυβέρνησή του».

Φιλοδοξούμε οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και της πολιτικής συνεργασίας να πρωτοστατήσουν. Απευθυνόμαστε ιδιαίτερα στον ανένταχτο κόσμο της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος, των αντικαπιταλιστικών κινήσεων πόλης. Καλούμε τις δυνάμεις της εκτός των τειχών Αριστεράς να συμβάλλουν αποφασιστικά. Το δυναμικό της εργατικής αυτονομίας με τον δικό του τρόπο. Επιδιώκουμε να φέρουμε σε αυτό το μετερίζι του ανυποχώρητου αγώνα τις δυνάμεις που ξεπήδησαν μέσα από την πάλη κατά των μνημονίων τα προηγούμενα χρόνια, με μερικές ή και αντιφατικές προσεγγίσεις (π.χ. πλατείες), με προσεγγίσεις δημοκρατικού πατριωτισμού (π.χ. ΕΠΑΜ), με τις οποίες δεν συμφωνούμε αλλά επιδιώκουμε να κινηθούν προς τα αριστερά, να μην αναδιπλωθούν σε συντηρητικές ή φιλοκυβερνητικές λογικές.

Απευθυνόμαστε με επιμονή στις δυνάμεις του ΚΚΕ και των μετωπικών του σχημάτων και τις καλούμε, με γνώση των σοβαρών πολιτικών διαφορών μας, να συμβάλλουν σε μια λογική ενωτικών αγώνων για την ανατροπή και στην αντιπολίτευση του μαζικού κινήματος. Το ΚΚΕ πρέπει να μπει με μεγαλύτερη ένταση μπροστά στις ευθύνες του.

Ειδικά όσον αφορά τις δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ είναι φανερό πως δεν μπορούν, με βάση τις πολιτικές τους τοποθετήσεις, να συμβάλλουν στο σύνολό τους σε ένα **αγωνιστικό μέτωπο αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης, ανατροπής**. Δεν μπορούμε να δεχθούμε λογικές «δημοσίων σχέσεων» και δύο προσώπων, όπου βουλευτές, κυβερνητικά και κομματικά στελέχη θα είναι και με το κίνημα και με την κυβέρνηση, ή μετατροπής του κινήματος σε στήριγμα της κυβέρνησης. Θα επιμένουμε όμως σταθερά και θα επιδιώξουμε τη συμμετοχή στο αγωνιστικό μέτωπο εκείνων των δυνάμεων από το χώρο ΣΥΡΙΖΑ που ανοικτά και έμπρακτα διαφοροποιούνται από την κυβερνητική πολιτική, που συμβάλλουν σε πραγματικούς αγώνες και σέβονται την ανεξαρτησία του κινήματος, που τείνουν τελικά να σπάσουν τα όρια της πολιτικής και κομματικής τους ένταξης.

Η παρέμβασή μας στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα στη νέα φάση

17. Διεκδικούμε, αγωνιζόμαστε, επιβάλλουμε αιτήματα. Προβάλλουμε τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους ανατροπής της επίθεσης. Συμβάλλουμε στην οργάνωση της εργατικής τάξης.

Βρισκόμαστε ήδη μπροστά σε πολλαπλές εξελίξεις και διεργασίες στην εργατική τάξη, στα συνδικάτα και το κίνημα, τη συνείδηση και την πρακτική του κόσμου της δουλειάς. Προγραμματίζουμε την **3η Εργατική Συνδιάσκεψη του ΝΑΡ** το Φθινόπωρο 2015, με αντικείμενο τη συνολική μας παρέμβαση στο εργατικό κίνημα.

Ωστόσο, **οι εξελίξεις απαιτούν έναν άμεσο σχεδιασμό και βασικές κατευθύνσεις, που πρέπει να χαράξουμε στο Πανελλαδικό Σώμα** στο πλαίσιο της γενικής γραμμής μας. Το αμέσως επόμενο διάστημα πρέπει να ξεδιπλωθούν όλες οι βασικές πρωτοβουλίες, που έχουμε αποφασίσει, όπως η ταξική κίνηση ανατροπής για το νέο εργατικό κίνημα, ο συντονισμός πρωτοβάθμιων σωματείων, η αναβάθμιση και ανάπτυξη της αντικαπιταλιστικής ταξικής πτέρυγας/κινήσεων.

Στις συνθήκες αυτές λοιπόν, έχει μεγάλη σημασία η **ταχύτατη παρέμβαση για την αντεπίθεση του κινήματος** σε όλα τα επίπεδα. Η δική μας παρέμβαση πρέπει να κινηθεί στην κατεύθυνση της **ενίσχυσης μιας νέας απαιτητικότητας και πάλης για την επιβολή αιτημάτων και διεκδικήσεων. Να πρωταγωνιστήσουμε σε ένα σχέδιο άμεσης προβολής και διεκδίκησης των στόχων της εργατικής τάξης και των λαϊκών στρωμάτων** σε όλα τα πεδία (οικονομικό,

κοινωνικό, δημοκρατία – ελευθερίες, πολιτικοί στόχοι, κλπ).

Κρίσιμης σημασίας ζήτημα είναι σήμερα **η προσπάθεια συσπείρωσης εργατικών σωματείων και αγωνιζόμενων δυνάμεων πάνω σε μια γραμμή πολιτικής διεκδίκησης των αιτημάτων** και των ζωτικών αναγκών των εργαζομένων **σε σύνδεση με τους αναγκαίους πολιτικούς στόχους ρήξης και ανατροπής** (παύση πληρωμών - διαγραφή του χρέους, απειθαρχία στις ευρωσυνθήκες, ανυπακοή – ρήξη – έξοδος από ευρώ και ΕΕ, εθνικοποίηση τραπεζών και στρατηγικής σημασίας επιχειρήσεων, να πληρώσει το κεφάλαιο κλπ.), την κατάργηση των μνημονιακών νόμων και των αντιδραστικών «μεταρρυθμίσεων», **την αντίθεση στην τετράμηνη συμφωνία κυβέρνησης - γιούρογκρουπ και την ανάδειξη ως «αιτία πολέμου» της υπογραφής νέου μνημονίου.**

Το εργατικό κίνημα (μαζί με το ευρύτερο λαϊκό και νεολαιίστικο) πρέπει να βρεθεί στην πρώτη γραμμή του αγώνα για να μην περάσει το νέο μνημόνιο – πρόγραμμα που ετοιμάζουν κυβέρνηση και ΕΕ, πιθανώς εντός του Ιούνη.

Η αντεπίθεση του κινήματος χρειάζεται οπωσδήποτε να συνδυαστεί με την υπεράσπιση και κατοχύρωση της **ανεξαρτησίας του κινήματος, των συνδικάτων και των αγώνων από το κράτος, την εργοδοσία και την κυβερνητική πολιτική.**

Στις νέες συνθήκες είναι απαραίτητο να πρωτοστατήσουμε σε μια δουλειά βάσης, για να ανθίσει μια νέα εργατική διεκδικητικότητα, να ενισχυθεί η συλλογικότητα στους τόπους δουλειάς, να δημιουργηθούν νέα σωματεία ή να αναζωογονηθούν παλιότερα, να οργανωθούν οι εργαζόμενοι. **Πρέπει να στραφούμε στην πρωτογενή δουλειά,** δηλαδή στη δημιουργία εργατικών συσπειρώσεων, σωματείων, καθώς και στην παρέμβαση στους μικρούς αγώνες που ξεσπούν στους χώρους δουλειάς.

...

Αξιοποιώντας και τις νέες δυνατότητες που αναπτύσσονται, όπως φάνηκε και σε μια σειρά αγώνες του τελευταίου διαστήματος στον ιδιωτικό τομέα (ορισμένοι νικηφόροι), ενάντια στην εργοδοτική τρομοκρατία και τις απολύσεις, για το μισθό, τις συνθήκες εργασίας, την υπογραφή συλλογικών συμβάσεων: τηλεπικοινωνίες, Μιγκάτο, Πάνθεον ΑΚΤΕ, Γκαζοχώρι, call center QCS IKE, ο μεγάλος αγώνας για την Κυριακάτικη αργία, που συνεχίζεται, ΑΒ Βασιλόπουλος, εταιρεία ELPHO (υπό την σκέπη του Υπουργείου Οικονομικών). Πρέπει να αποτιμήσουμε συγκεκριμένα τα χαρακτηριστικά αυτών των αγώνων. Η άμεση και επίμονη απάντηση απέναντι στην εργοδοσία και η λογική του «εργατικού εκβιασμού». Τα χαρακτηριστικά του οριζόντιου και «από τα κάτω» συντονισμού. Ο «εξωθεσμικός» χαρακτήρας αρκετών από τις συλλογικότητες που έδωσαν τις μάχες -καθώς τα «επίσημα» συνδικάτα και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες ήταν απόντες- και το ρόλο του οργανωτή της πάλης ανέλαβαν ταξικά πρωτοβάθμια σωματεία (ΣΜΤ, σωματεία τηλεπικοινωνιών), εργατικά σχήματα (πχ Λάντζα, Ατάκ), εργατικές λέσχες και άλλες συλλογικότητες. Στο πεδίο αυτό μπορούμε να χτίσουμε συναγωνιστικούς δεσμούς με αγωνιζόμενα τμήματα του εργατικού κινήματος (από το ΠΑΜΕ μέχρι την αυτονομία).

Απαραίτητο είναι να επεξεργαστούμε στις νέες συνθήκες το **πλαίσιο αιτημάτων και διεκδικήσεων που προωθούμε στα σωματεία και το μαζικό κίνημα** (ήδη η Εργατική Επιτροπή έχει προχωρήσει σε πρόταση στη βάση και με τη λογική του πλαισίου που καταλήξαμε στο Σώμα του Νοέμβρη), **ιεραρχώντας ξανά** με βάση τα σημερινά δεδομένα, προβάλλοντας και οξύνοντας άμεσα ζητήματα, απαντώντας στην τακτική, τις προγραμματικές δηλώσεις και εξαγγελίες της κυβέρνησης, απαντώντας και στη νέα συμφωνία και το υπό διαμόρφωση νέο μνημόνιο-πρόγραμμα κυβέρνησης-ΕΕ. **Τα αντικαπιταλιστικά προγράμματα πάλης** θέτουν αυτά τα ζητήματα **από τη σκοπιά της συνολικής χειραφέτησης της εργατικής τάξης** από τη μισθωτή σκλαβιά. Επιπλέον, χρειάζεται επεξεργασία και βάθεμα για την απάντηση των νέων ζητημάτων που φέρνει η πολιτική της

κυβέρνησης: για παράδειγμα στο χώρο του δημόσιου δεν αρκεί τώρα το «όχι στην αξιολόγηση του Μητσοτάκη», αλλά πρέπει να ανοίξει η συζήτηση για την άρνηση συνολικά της αξιολόγησης που επιχειρείται από το κράτος και το σύστημα. Κάθε χώρος - κλάδος (και κάθε ΟΒ) πρέπει να προσαρμόσει και να διαμορφώσει το δικό του πρόγραμμα - πλαίσιο αιτημάτων, στη νέα κατάσταση. Ταυτόχρονα, **στις νέες συνθήκες είναι πιο αναγκαίο, αλλά και με μεγαλύτερες δυνατότητες να συζητηθεί πλατιά ή και να γίνει κτήμα από ευρύτερα τμήματα των εργαζόμενων, το συνολικό αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα και οι πολιτικές αιχμές και διεκδικήσεις-στόχοι του.**

Το επόμενο διάστημα χρειάζεται να «χτίσουμε» την παρέμβαση μας σε ορισμένα κομβικά **μέτωπα πάλης**, για να ανεβάζουμε την αντιπαράθεση με τις κυρίαρχες πολιτικές και την συναίνεση, να συμβάλλουμε στην **αριστερή εργατική λαϊκή αντιπολίτευση στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ**. Τέτοια κομβικά μέτωπα είναι

α. το ζήτημα της ανεργίας και των ανέργων, όπου όπως έχουμε εκτιμήσει, αντικειμενικά συμπυκνώνονται οι αντιθέσεις ανάμεσα σε μια «ρεαλιστική πολιτική εντός πλαισίου» με τις πραγματικές επείγουσες ανάγκες εκατομμυρίων ανθρώπων. Η αντίθεση στην επιδότηση της εργοδοσίας και την ενίσχυση του κεφαλαίου με τσάμπα και ευέλικτο εργατικό δυναμικό μέσω των κάθε λογής προγραμμάτων και ΕΣΠΑ, που θα προωθήσει (και αυτή) η κυβέρνηση ως άμεση απάντηση στην ανεργία, η πάλη για επίδομα ανεργίας και πολύπλευρη προστασία (διαγραφή χρεών, δωρεάν οι βασικές υπηρεσίες κλπ.) σε όλους τους ανέργους τώρα, για μείωση των ωρών εργασίας και των χρόνων μέχρι τη σύνταξη, για μαζικές προσλήψεις στο δημόσιο για κάλυψη κοινωνικών αναγκών, για εθνικοποίηση των βασικών τομέων της οικονομίας, για λειτουργία των επιχειρήσεων που παρατά το κεφάλαιο υπό εργατικό έλεγχο, αποτελούν **ζωτικούς στόχους του εργατικού κινήματος, που συγκρούονται με την ΕΕ και το κεφάλαιο**. Ιδιαίτερο μέτωπο απαιτεί η αντιμετώπιση της κοινωνικής οικονομίας-επιχειρηματικότητας σαν πλευρά απάντησης στην ανεργία. Το επόμενο διάστημα απαιτούνται **συγκεκριμένες πρωτοβουλίες**.

...

β. Η πάλη για αυξήσεις στους μισθούς, που περιλαμβάνει τον αγώνα για κατάκτηση νέων συλλογικών συμβάσεων, αλλά και την απαίτηση να σταματήσει το αίσχος της απλήρωτης εργασίας για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους. Το μέτωπο πάλης αυτό είναι επίσης κομβικό, συμπυκνώνει την αντίθεση στην συνέχιση της λιτότητας και την υποτίμηση της εργατικής δύναμης, απαιτεί βελτίωση της ζωής άμεσα σε κόντρα με το κεφάλαιο και την εργοδοσία, δίνει περιεχόμενο συλλογικής διεκδίκησης και ενίσχυσης της πάλης σε πανεργατική κλίμακα

γ. Το μέτωπο ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις και την ανταποδοτικότητα στο δημόσιο-επιχείρηση, όπου πρέπει να υπάρχει κοινή παρέμβαση με το ευρύτερο λαϊκό κίνημα, τις τοπικές επιτροπές, το Συντονισμό Συλλογικοτήτων Αττικής

δ. Η μάχη ενάντια στη νέα αξιολόγηση και κινητικότητα στο δημόσιο, αναβάθμιση της προηγούμενης πετυχημένης μάχης κατά της αξιολόγησης ΝΔ - ΠΑΣΟΚ

18. Ανεξαρτησία του κινήματος και των αγώνων. Νέος συντονισμός και μάχη για επιβολή διεκδικήσεων. Όχι σε νέο πρόγραμμα-μνημόνιο

Στα συνδικάτα **διαμορφώνεται ήδη η πραγματικότητα που αποτυπώνει ο νέος πολιτικός χάρτης** και οι συσχετισμοί με την κυβερνητική αλλαγή, ενώ παραμένει καταθλιπτική η κυριαρχία στο οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα (πρ. ΔΕΚΟ, τραπεζών, μεγάλες ιδιωτικές εταιρείες, κλπ) του εργοδοτικού συνδικαλισμού. Είναι φανερό ότι υπάρχουν οι κίνδυνοι μιας νέας «ανάθεσης» στην κυβερνητική αριστερά, αλλά γεννιούνται επίσης δυνατότητες για διεκδικήσεις. Παράλληλα με τον

εργοδοτικό και κρατικό συνδικαλισμό, **διαμορφώνονται οι όροι ενός νέου κυβερνητικού συνδικαλισμού**, με την ηγεσία του **META** και μεγάλα τμήματα της παλιάς ΠΑΣΚΕ και άλλων παραγόντων, να κινούνται στην κατεύθυνση της συναίνεσης, της αναμονής, της υποστολής των αιτημάτων, διεκδικήσεων και αγώνων. Γι' αυτό, **τώρα είναι η ώρα, με πιο σταθερό και αποφασιστικό τρόπο από κάθε άλλη φορά να προβληθεί η ανάγκη και να γίνουν βήματα για έναν ταξικό συνδικαλισμό της νέας εποχής.**

Γι' αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία **ο αναγκαίος συντονισμός των ταξικών και αγωνιστικών σωματείων**. Στη βάση της προετοιμασίας του κινήματος, **ειδικά εν όψει του κόμβου του Ιούνη** (με την εκτίμηση πως πάμε για ένα νέο αντιλαϊκό πρόγραμμα), **με σταθμό την Εργατική Πρωτομαγιά, χρειάζεται να πιάσουμε το νήμα του Δεκέμβρη, προτείνοντας σε αυτά τα σωματεία αλλά και σε άλλα μια νέα συζήτηση και σύσκεψη για την αγωνιστική συνεργασία και το συντονισμό της μάχης** για τις διεκδικήσεις και ενάντια στις συμφωνίες και τα νέα προγράμματα. Στην μάχη αυτή θα διαμορφωθεί ξανά η «μαγιά» ενός συνολικού και μόνιμου Συντονισμού Πρωτοβάθμιων Σωματείων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, που πρέπει να είναι στόχος μας από τώρα.

19. Καθοριστικό ζήτημα η ενίσχυση της ταξικής πτέρυγας στη νέα κατάσταση. Κίνηση - σχήματα - πτέρυγα. Για να αναπτυχθεί η τάση χειραφέτησης

Πριν τις εκλογές έγιναν προσπάθειες **για ανασυγκρότηση της αντικαπιταλιστικής ταξικής πτέρυγας**. Έγιναν συσκέψεις και συνελεύσεις των σχημάτων του ιδιωτικού τομέα, συσκέψεις και προσπάθεια ενοποίησης και ανάπτυξης της λογικής των «Παρεμβάσεων» στο δημόσιο (με βάση και τους αγώνες που ήταν σε εξέλιξη και τα συνέδρια της ΑΔΕΔΥ και άλλων ομοσπονδιών). Η χάραξη μιας ενιαίας λογικής και ενός συνολικού διεκδικητικού και πολιτικού πλαισίου πάλης των παρεμβάσεων-κινήσεων-συσπειρώσεων, η ανάγκη συντονισμού και ανώτερης συγκρότησής τους, αποτυπώθηκαν και στην πρώτη μετά από αρκετά χρόνια κοινή, μαζική και ουσιαστική σύσκεψη δεκάδων σχημάτων ιδιωτικού και δημόσιου τομέα τον Δεκέμβρη, παρά τις αδυναμίες. Οι πολιτικές εξελίξεις και οι εκλογές ανέκοψαν τη συνέχεια κι αυτής της προσπάθειας. Άμεσα, με βάση τις νέες εξελίξεις συζητάμε **σε όλα τα σχήματα για τη γραμμή και το περιεχόμενο παρέμβασης της ταξικής πτέρυγας. Προβάλλουμε ξανά την ανάγκη για ανώτερη συγκρότηση και συντονισμό των σχημάτων-συσπειρώσεων.**

Πρωταρχικό χαρακτήρα αποκτά η αποφασιστική προώθηση της συγκρότησης της Κίνησης ταξικής χειραφέτησης-συμβολής στο ΝΕΚ. Η απόφασή μας πρέπει να υλοποιηθεί τώρα χωρίς άλλες καθυστερήσεις, με βάση τις κατευθύνσεις που επανειλημμένα έχουμε συζητήσει. Σήμερα, είναι ακόμα πιο αναγκαία η συσπείρωση των πιο πρωτοπόρων δυνάμεων στο εργατικό και συνδικαλιστικό κίνημα. Είναι πιο πρόσφορη, πιο αναγκαία και σημαντική η προβολή της γραμμής της συνολικής ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού και σ.κ., η προβολή στόχων που αναπτύσσουν την τάση χειραφέτησης της εργατικής τάξης. Η Ταξική Κίνηση μπορεί και πρέπει να γίνει το «νεύρο» και ένα σημαντικό εργαλείο για ανάπτυξη του πολιτικού και οικονομικού αγώνα των εργαζομένων. Θα συμβάλλει αποφασιστικά στην ανάπτυξη της απαιτητικότητας και του περιεχομένου της πάλης της ε.τ., θα αποτελέσει καταλύτη για την πολιτική και οργανωτική ανάπτυξη όλης της ταξικής ανατρεπτικής πτέρυγας του ε.κ. και σ.κ. Θα συμβάλλει με τον τρόπο της στη συσπείρωση αγωνιστών εργαζομένων σε συνολική χειραφετητική κατεύθυνση, σημαντικό ζητούμενο στη νέα κατάσταση.

20. Για την δουλειά μας στην πόλη και τη γειτονιά

Κινούμαστε στους εξής **άξονες** :

α. συλλογική συζήτηση και επεξεργασία τόσο στο επίπεδο της οργάνωσης όσο και της αντικαπιταλιστικής πτέρυγας, για τη διαμόρφωση στόχων πάλης που θα συνδέουν την πάλη για τα

άμεσα ζητήματα με τους κομβικούς στόχους της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, που θα μπορούν να απαντούν στο τι πρέπει να γίνει από εργατική ταξική σκοπιά.

β. συγκρότηση ισχυρού μαζικού πολιτικού ανατρεπτικού λαϊκού κινήματος με όργανα συλλογικής λαϊκής οργάνωσης και πάλης (όχι μόνο τοπικά αλλά στο σύνολο της κοινωνίας, με ένα άλλο ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό κίνημα), όργανα που να αρχίσουν να προδιαγράφουν την έννοια του «οργανωμένου λαού».

γ. Ενίσχυση της παρουσίας και συγκρότησης της πτέρυγας στο επίπεδο της πόλης, συμβολή στην εμφάνιση του ρεύματος της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Βασικό εργαλείο για τη δουλειά μας είναι οι **αριστερές - αντικαπιταλιστικές κινήσεις περιφερειών και πόλεων**. Στόχος μας είναι η περαιτέρω συγκρότηση και εμφάνιση της αντικαπιταλιστικής Πτέρυγας που απέδειξε ακόμα και με τις αδυναμίες της ότι μπορεί να βοηθήσει το σύνολο του εγχειρήματος για τον πόλο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς και για τη μετωπική συσπείρωση μαχόμενων αριστερών δυνάμεων.

Με σημαντικές παρεμβάσεις, θέσεις και παρουσία στην κοινωνία και στα συμβούλια για τα 5μηνα, τους προϋπολογισμούς και άλλα θέματα πχ αεροδρόμια, ακτοπλοϊκή σύνδεση, απορρίμματα, εργοστάσια καύσης βιομάζας, δημόσιοι χώροι, μεταφορές μαθητών, τοπικά προβλήματα. Αρκετές με αξιόλογη εσωτερική λειτουργία (πχ Περιφέρεια Αττικής, Στερεάς). Ωστόσο, οι ανοικτές δράσεις τους περιορίζονται συνήθως σε συζητήσεις και εκδηλώσεις και λιγότερο σε διεκδικητικούς αγώνες, εξορμήσεις, περιοδείες. Η διεκδικητική δράση συνήθως περνά μέσα από τις ευρύτερες μαζικές συλλογικότητες κατοίκων και τοπικούς φορείς.

...

Χρειάζεται να συνεχιστούν, **μονιμοποιηθούν και αναπτυχθούν οι προσπάθειες κοινής παρέμβασης και δράσεων**, που είχαν εκδηλωθεί το προηγούμενο διάστημα, όπως με τη συνάντηση των περιφερειακών σχημάτων, με τον συντονισμό των κινήσεων πόλης, με τους τοπικούς συντονισμούς για διάφορα τοπικά ζητήματα (πχ. πλημμύρες), και να ενταχτούν σε αυτές τις προσπάθειες ακόμα περισσότερες κινήσεις.

Αλλά το πιο σημαντικό είναι η προσπάθεια για να ενισχύσουμε υπάρχουσες και να δημιουργήσουμε νέες κινήσεις πόλεων με πολιτικά αντικαπιταλιστικά, αντιδιαχειριστικά χαρακτηριστικά με έμφαση στις εργατικές λαϊκές διεκδικήσεις και κρίσιμους πολιτικούς στόχους ρήξης και σύγκρουσης με τους πυλώνες αυτής της πολιτικής.

Επιδιώκουμε, με σεβασμό στον χαρακτήρα τους, τη συμβολή των αριστερών αντικαπιταλιστικών κινήσεων στην ανάγκη μιας άλλης Αριστεράς και στην κατεύθυνση του πόλου. Με την επεξεργασία, προώθηση και ανάπτυξη του αναγκαίου αντικαπιταλιστικού προγράμματος, με την ενίσχυση του συντονισμού τους για τη δημιουργία πολιτικού ρεύματος, με την ενεργή και πρωτοπόρα συμμετοχή των αγωνιστών που συσπειρώνονται στις κινήσεις στις προσπάθειες για μια άλλη Αριστερά.

21. Συμβάλλοντας στην οργάνωση του λαού στην πόλη και την γειτονιά

Το πεδίο της πάλης στην γειτονιά και στην πόλη, σε συνθήκες μαζικής ανεργίας, φτώχειας, εξαθλίωσης και εκρηκτικής έκφρασης όλων των κοινωνικών προβλημάτων της εργατικής τάξης, της νεολαίας και των φτωχών λαϊκών στρωμάτων **γίνεται ιδιαίτερα σημαντικό**. Αναδεικνύεται αναγκαίο και στους τόπους κατοικίας να συγκροτηθεί ένα ισχυρό μαζικό πολιτικό ανατρεπτικό λαϊκό κίνημα με ταξική κατεύθυνση. Και είναι κρίσιμο στη νέα κατάσταση το ζήτημα των **μορφών συλλογικής οργάνωσης και πάλης**. Στο τοπικό επίπεδο εργαλείο είναι συλλογικότητες που

συσπειρώνουν γενικά ευρύτερες δυνάμεις και σε πολλές από αυτές ήδη παρεμβαίνουν τα μέλη μας, όπως εργατικές λέσχες, λαϊκές ή ανοικτές συνελεύσεις, επιτροπές κατοίκων, στέκια, σύλλογοι και πρωτοβουλίες αγώνα. **Είναι μορφές που μπορούν να αποτελέσουν εν δυνάμει, ανάλογα με την μαζικότητα και τη λειτουργία τους, έμβρυα για αυτό που ονομάζουμε όργανα εργατικής πολιτικής - επιβολής της λαϊκής θέλησης.**

Είναι πεδίο που θέλουμε να συσπειρώνονται ευρύτερα λαϊκά στρώματα με κοινωνικά κριτήρια και όχι μόνο οι αριστεροί και εκεί να δοκιμάζεται η ηγεμονική αντίληψη μας και η δυνατότητα-ικανότητά μας για αγωνιστικό, διεκδικητικό, ταξικό προσανατολισμό αυτών των συλλογικοτήτων. Να καλλιεργούνται οι ιδέες της εργατικής αλληλεγγύης, των δημοκρατικών ελευθεριών και δικαιωμάτων, της φιλίας των λαών. Να συμβάλουν στην αντιφασιστική πάλη.

Ενώ υπάρχει μεγάλη εμπειρία τα προηγούμενα χρόνια, δεν έχει αξιολογηθεί όσο χρειάζεται. Αξίζει να ξεχωρίσουμε κάποια σημεία:

Οι εργατικές λέσχες μπορούν να αποτελέσουν σημαντικό εργαλείο στην προσπάθεια συγκρότησης και συλλογικής-συνδικαλιστικής οργάνωσης του κατακερματισμένου κόσμου της εργασίας και ταξικής ανασυγκρότησης του εργατικού κινήματος.

Αναδεικνύεται επιτακτικό το θέμα του συντονισμού όλων αυτών των συλλογικοτήτων για κοινές δράσεις πάνω στα κοινά προβλήματα, της απαιτητικότητας για στήριξη του Συντονισμού Συλλογικοτήτων Αττικής (3 ΔΕΝ).

Σε επίπεδο δήμου επιδιώκουμε τη συσπείρωση τοπικών συλλογικοτήτων, Εργατικών Λεσχών, σωματείων, επιτροπών αγώνα και άλλων φορέων του μαζικού κινήματος για την αντιμετώπιση των απολύσεων, της απλήρωτης δουλειάς, της μαύρης εργασίας, της ρατσιστικής συμπεριφοράς και του μη σεβασμού των εργασιακών δικαιωμάτων. Την αντιμετώπιση κάθε είδους οικονομικής βίας σε βάρος λαϊκών, εργατικών οικογενειών. Την έκτακτη υποστήριξη οικογενειών και ανέργων που ζουν σε συνθήκες αθλιότητας.

Ειδικά στις νέες συνθήκες με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, υπάρχει ανάγκη **να επεξεργαστούμε καλύτερα το πλαίσιο πάλης που διαμορφώσαμε πριν τις δημοτικές & περιφερειακές εκλογές, να ξεχωρίσουμε τους κρίκους (γενικά αλλά και σε κάθε περιοχή) γύρω από τους οποίους και με ενιαίο τρόπο θα επιχειρήσουμε σε όλες τις περιοχές που παρεμβαίνουμε να συγκροτηθεί κίνημα.** Αυτό το πρόγραμμα αναβαθμισμένων και θετικών διεκδικήσεων να αποτελέσει πρόγραμμα κινητοποίησης και πάλης ενός μαζικού δυναμικού και επιβολής πλευρών του, σε όλες τις περιοχές και σε αυτές της «αριστερής» διαχείρισης. Είναι πεδίο δοκιμασίας για τη συγκρότηση του αγωνιστικού μετώπου αντεπίθεσης, αντιπολίτευσης και ανατροπής. (Υπάρχει επεξεργασμένο σημείωμα της Επιτροπής πόλης, χώρου, περιβάλλοντος).

22. Για τη δουλειά στη νεολαία

Το διάστημα πριν τις εκλογές, **η νεολαία αποτέλεσε χώρο έκφρασης αγωνιστικών σκιρτημάτων.** Ανολοκλήρωτα, με αντιφάσεις και ταλαντεύσεις, **εκφράστηκε μια πολιτική και κοινωνική τάση να σπάσει η βιτρίνα της εκλογικής αναμονής και των χαμηλών προσδοκιών.**

Σήμερα στην νέα κατάσταση οφείλουμε να βρούμε τους **πολιτικούς διαύλους επανεμφάνισης της νεολαίας στο προσκήνιο της διεκδίκησης και της αναμέτρησης με μια νέα τάση αναμονής που καλλιεργείται** στη βάση της προσμονής νομοθετικής υλοποίησης πλευρών των προεκλογικών/προγραμματικών εξαγγελιών της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Ήδη όμως με τις πρώτες κινήσεις της κυβέρνησης αποδεικνύεται πως **καμία ουσιαστική αλλαγή δεν μπορεί να προκύψει στα σχολεία, στα πανεπιστήμια στη νέα βάρδια των εργαζομένων, αν δεν την επιβάλει τα οργανωμένο μαχητικό κίνημα.**

Η ευρύτερη αγωνιστική τακτική μας στο νεολαιίστικο κίνημα πρέπει να διέπεται από την επιβολή των αιτημάτων που είχαν κατακτηθεί στη συνείδηση του αγωνιζόμενου κομματιού όλο το προηγούμενο διάστημα, από το βάθεμα των διεκδικήσεων και από το δέσιμο των επιμέρους αιτημάτων με την αναβάθμιση της πολιτικής μάχης, που πρέπει συνολικά να δώσει το νεολαιίστικο κίνημα.

Πιο συγκεκριμένα:

Μαθητικό: -Να καταργηθεί τώρα το νομοσχέδιο για το νέο Λύκειο και η μαθητεία. -Να μπει τέλος στην παιδική εργασία-κανένας μαθητής έξω από το σχολείο. Ενιαίο δωδεκάχρονο δημόσιο δωρεάν σχολείο για όλους -Έκτακτη οικονομική ενίσχυση των σχολείων και άνοιγμα όσων συγχωνεύθηκαν-καταργήθηκαν για να υλοποιηθεί το αίτημα για 20 μαθητές στο τμήμα-15 στην κατεύθυνση και 10 στα εργαστήρια και να σταματήσει το διαφαινόμενο νέο κλείσιμο σχολικών μονάδων -μαζικοί διορισμοί καθηγητών και ενισχυτική διδασκαλία. - γενναία αύξηση των δαπανών για την παιδεία.- Δωρεάν μεταφορές για τους μαθητές. Απαιτούμε τα αιτήματα του μαθητικού κινήματος να υλοποιηθούν φέτος, όχι άλλη μια χρόνια στο γύψο για τα σχολεία. Δεν αναγνωρίζουμε κανένα χρέος και καμιά δανειακή σύμβαση που συγκρούεται με τις ανάγκες μας.

Φοιτητικό: Κατάργηση του ν. Διαμαντοπούλου (όχι μόνο σημειακές τροποποιήσεις). Αύξηση της χρηματοδότησης για την παιδεία και σύνδεση με χρέος του συγκεκριμένου αιτήματος, μπλοκάρισμα/σαμποτάζ της επιχειρηματικής λειτουργίας του πανεπιστημίου, έρευνα για τις κοινωνικές ανάγκες και όχι για στρατιωτικές/επιχειρηματικές δραστηριότητες. Τώρα δωρεάν σίτιση - στέγαση - μετακίνηση για όλους τους φοιτητές χωρίς όρους και προϋποθέσεις. Να αποτελέσει η Ελλάδα τον σπασμένο κρίκο του ΚΕΧΑΕ καμία εφαρμογή των κανονισμών της ΕΕ για την παιδεία, σύνδεση με την ρήξη και έξοδο από ΕΕ.

Νέα βάρδια/ανεργία: Εδώ και τώρα επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους χωρίς όρους και προϋποθέσεις για όσο διάστημα είναι στην ανεργία. Να σταματήσουν τώρα όλα τα δουλεμπορικά προγράμματα τύπου voucher, μόνιμη και σταθερή εργασία με αξιοπρεπείς μισθούς και 7ωρο-5ήμερο. Δωρεάν και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για όλους ανεξαρτήτως ενσήμων/ανεργίας κλπ. Κανένας μισθολογικός ή άλλος διαχωρισμός των εργαζομένων με βάση την ηλικία. Προσανατολισμός σε χώρους εργασίας που εργάζεται κατά βάση η νεολαία όπως είναι οι τηλεπικοινωνίες, ο επισιτισμός, το εμπόριο κλπ. Αλλά και σε κλάδους όπου ήδη υπάρχουμε (ιδιωτική εκπαίδευση, τεχνικοί, υγεία κλπ) η αναβάθμιση των αιτημάτων της νέας βάρδιας και της ανατροπής των συνθηκών που αυτή εντάσσεται στην εργασία (ηλικιακή μισθολογική διάκριση, μπλοκάκι κλπ).

Εργατική παρέμβαση στη γειτονιά: πολιτική κατεύθυνση είναι η απεύθυνση στα φτωχά εργατικά κομμάτια της νεολαίας στη γειτονιά. Η σύνδεση της δουλειάς μας στις γειτονιές με συμμετοχή μας σε Εργατικές Λέσχες, Στέκια, Κέντρα, Συνελεύσεις, κ.α. με ευρύτερες προσπάθειες στην εργατική νεολαία. Δουλειά γύρω από την επανοικιοποίηση του χώρου/της γειτονιάς από την αγωνιζόμενη νεολαία, είτε αυτό αφορά τα ονομαζόμενα «στέκια νεολαίας» είτε πολύ περισσότερο της υπεράσπισης και διεύρυνσης χώρων πρασίνου - εν δυνάμει δραστηριοποίησης και ανάπτυξης της λαϊκής αλληλεγγύης και δράσης. Τέλος ανάπτυξη νεολαιίστικης μαχητικής αντιφασιστικής δράσης στη γειτονιά, για να περιθωριοποιηθεί/τσακιστεί ο φασισμός και οι φασίστες. Υπεράσπιση των πληττόμενων κομματιών της γειτονιάς.

Όλες οι επιμέρους πλευρές της πάλης οφείλουν να βάζουν πρώτα και κύρια την αναγκαία πολιτική μάχη που πρέπει να δώσει το νεολαιίστικο κίνημα. Άρα πριν και πάνω απ' όλα αναβάθμιση της πάλης

για σύγκρουση με την νέα δανειακή σύμβαση και τα νέα μνημόνια όπως και αν αυτά ονομαστούν. Πάλη για να αναβαθμιστεί το αντι-ΕΕ ρεύμα εντός της νεολαίας και σύγκρουση με τον κυβερνητικό συνδικαλισμό που προωθεί την υποταγή στις επιλογές της κυβέρνησης. Άμεση σύνδεση όλων των αιτημάτων με την οριστική μονομερή διαγραφή του χρέους ως απαραίτητο κρίκο επιβολής της πολιτικής πρότασης μας.

ΣΤ. ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΟ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ, ΤΗΝ ΑΝΤΑΡΣΥΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ

23. Στο Πανελλαδικό Σώμα του Νοέμβρη 2014 διατυπώσαμε την πρόταση της πολιτικής συνεργασίας, το βασικό περιεχόμενο και το χαρακτήρα της. Η πολιτική αυτή πρόταση υιοθετήθηκε σε σημαντικό βαθμό από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και στην βάση αυτή προχώρησε τελικά η πολιτική και εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της ΜΑΡΣ και άλλους ανένταχτους αγωνιστές. Απευθυνθήκαμε, όπως είχαμε αποφασίσει, και σε ΕΕΚ, ΟΚΔΕ, ΚΚΕ (μ-λ), Μ-Λ ΚΚΕ. Οι απαντήσεις, με το ιδιαίτερο σκεπτικό κάθε οργάνωσης, ήταν αρνητικές. Με τις δυνάμεις αυτές επιχειρούμε καταρχήν την προώθηση της αναβαθμισμένης κοινής πολιτικής δράσης στα κρίσιμα μέτωπα για την διαγραφή του χρέους, της αντιΕΕ πάλης, για τα δημοκρατικά δικαιώματα, ενάντια στην πολεμική απειλή και τις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις, έχοντας ανοικτή τη δυνατότητα (εάν το επιθυμούν) για πολιτική συνεργασία.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ έδωσε την μάχη των εκλογών με βάση την πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ. Το εκλογικό αποτέλεσμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ, το οποίο επιτεύχθηκε σε δύσκολες συνθήκες αποτελεί ένα μικρό βήμα και **δίνει δυνατότητες** για την μετεκλογική πολιτική παρέμβαση. Παραμένει όμως **αναντίστοιχο με τις μεγάλες αναγκαιότητες** αλλά και την ευρύτερη κοινωνικοπολιτική παρέμβαση της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και **δεν ανατρέπει τον αρνητικό συσχετισμό δυνάμεων** που έχει διαμορφωθεί σε βάρος της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς και της τάσης εργατικής χειραφέτησης.

Όπως εκτιμούσαμε στην ΠΕ του Φλεβάρη «**η πολιτική - εκλογική συνεργασία με τις δυνάμεις της Μετωπικής Αριστερής Συμπόρευσης κρίνεται θετική**, καθώς δημιούργησε ένα ενωτικό κλίμα που διευκόλυνε τη συσπείρωση και δραστηριοποίηση αρκετών αγωνιστών, εντός και εκτός ΑΝΤΑΡΣΥΑ, την συμμετοχή όλης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην εκλογική μάχη». Το γεγονός όμως πως η πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ πραγματοποιήθηκε εντός ελάχιστου χρόνου και λίγο πριν τις εκλογές δημιούργησε ενστάσεις.

...

Η εκτίμησή μας είναι πως σωστά κινηθήκαμε τολμηρά στη συνεργασία, καθώς η συμφωνία έγινε πάνω σε ένα πολιτικό πρόγραμμα που περιλαμβάνει τους αναγκαίους κόμβους και τους κύριους άξονες του αντικαπιταλιστικού προγράμματος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, καθώς και την τοποθέτηση για τον καθοριστικό ρόλο του κινήματος κόντρα σε κυβερνητικές λογικές κυβερνητικής διαχείρισης.

Το «ένα βήμα πίσω» που κάναμε σε σχέση με την λογική της «μετωπικής συμπόρευσης» που είχε πιο δεσμευτικά χαρακτηριστικά, η πρόταξη των στοιχείων της «αναβαθμισμένης κοινής δράσης, της πολιτικής συνεργασίας και της συσπείρωσης των αντικαπιταλιστικών, αντιιμπεριαλιστικών, αντιΕΕ, αντισυστημικών δυνάμεων και αγωνιστών, χωρίς αποκλεισμούς και μονομέρειες» με ενίσχυση της αυτοτέλειας των δυνάμεων αυτών, βοήθησε να ξεπεραστούν δυσκολίες και καχυποψίες και να γίνει το βήμα της πολιτικής συνεργασίας.

Το συμπέρασμα είναι ότι κάθε φορά χρειάζεται **συγκεκριμένη ανάλυση του περιεχομένου, του χαρακτήρα και των βημάτων που προτείνουμε** ώστε να ανταποκρίνονται στις κάθε φορά

δυνατότητες, με σταθερό κριτήριο την προώθηση του πόλου.

Επίσης, υπογραμμίζει πως η επιτυχημένη προώθηση της μετωπικής πολιτικής **δεν γίνεται με «μινιμάρισμα» του πολιτικού πλαισίου, ούτε βέβαια με επαναστατική πλειοδοσία, αλλά με την ανάδειξη του αναγκαίου περιεχομένου.**

Το βήμα αυτό της πολιτικής συνεργασίας είναι ελπιδοφόρο, ενθαρρύνει τις τάσεις εκείνες που μπορούν να κινηθούν στην κατεύθυνση της ανεξάρτητης αντικαπιταλιστικής ανατρεπτικής επαναστατικής Αριστεράς.

24. Εντούτοις για αυτή την πολιτική και εκλογική συνεργασία υπήρξε μεγάλη συζήτηση προβληματισμοί και αντιθέσεις, που εκφράστηκαν με διαφοροποιήσεις και στις συνελεύσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

...

Χρειάζεται **βαθύτερη επεξεργασία και υποστήριξη τόσο του αντικαπιταλιστικού χαρακτήρα του μετώπου με την γραμμή της αντικαπιταλιστικής ανατροπής, όσο και της πολιτικής συνεργασίας σαν συγκεκριμένος δρόμος επικοινωνίας και επίδρασης σε αντιφατικές δυνάμεις για την οικοδόμηση του πόλου της αντικαπιταλιστικής και επαναστατικής Αριστεράς.** Δημιουργεί μια παρακαταθήκη και μια δυνατότητα συσπείρωσης για νέες δυνάμεις του κινήματος.

...

Το NAP δεν καθορίζει την πολιτική του με βάση τις αντιπαραθέσεις άλλων δυνάμεων. **Προώθησε και στήριξε με συνέπεια την πολιτική συνεργασία γιατί το περιεχόμενο και οι προϋποθέσεις που τέθηκαν ανταποκρίνονταν τόσο στις πολιτικές ανάγκες της περιόδου όσο και στις αποφάσεις NAP και ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

25. Είναι ανάγκη, ως NAP και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, να αποτιμήσουμε συλλογικά την εμπειρία και να βαθύνουμε τις επεξεργασίες μας στο θέμα της μετωπικής τακτικής.

α) Η μετωπική πολιτική, αποτελεί **ουσιαστική πλευρά της επαναστατικής τακτικής** και **προκύπτει** από το σωστό και με βάση αρχές καθορισμό της **συγκεκριμένης διαχωριστικής γραμμής κάθε περιόδου στην διαπάλη αστικής/εργατικής πολιτικής.** Με βάση αυτή την διαχωριστική γραμμή αντιμετωπίζει κανείς τα ενδιάμεσα, «ταλαντευόμενα» κοινωνικά και πολιτικά ρεύματα και επιδιώκει την συμμαχία μαζί τους, κάνοντας και τους **αναγκαίους συμβιβασμούς, στο μέτρο που κινείται «πάνω από το όριο» της διαχωριστικής γραμμής της περιόδου και στο μέτρο που οι σύμμαχοι στρέφονται προς την εργατική πολιτική.**

Η μετωπική τακτική είναι τέχνη, έχει πλευρές και επίπεδα. Μπορεί να αναφερόμαστε σε μέτωπα με συνολικά πολιτικά χαρακτηριστικά αλλά και στρατηγικά στοιχεία (τέτοια είναι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ), σε πολιτικές και εκλογικές συνεργασίες, σε συνεργασίες πάνω σε σοβαρά πολιτικά ζητήματα, σε μόνιμη και σταθερή κοινή δράση στο κίνημα, σε απλή κοινή δράση κλπ. Κάθε φορά χρειάζεται **συγκεκριμένη ανάλυση της συγκεκριμένης κατάστασης.** Όλες αυτές οι πλευρές πρέπει **να συντείνουν στον ίδιο στόχο (το αντικαπιταλιστικό μέτωπο-πόλο) και να διατυπώνονται καθαρά οι στόχοι και τα όριά τους.**

β) Στην αντίληψη και την πρακτική μας υπάρχει, ακόμα, **κατακερματισμός της μετωπικής αντίληψης.** Συχνά, η μεγάλη προσπάθεια που γίνεται στις κινήσεις πόλης, στις συσπειρώσεις των χώρων δουλειάς κλπ. **δεν τις αντιμετωπίζουμε σαν πλευρά της ίδιας παρέμβασης,** αλλά σαν ξεκομμένες απόπειρες, που δεν επικοινωνούν μεταξύ τους και ιδιαίτερα η «κεντρική πολιτική» («από

πάνω»), με τις άλλες πλευρές («από κάτω»). Όμως όλες οι πλευρές της δράσης μας βασίζονται στο ίδιο περιεχόμενο (προσαρμοσμένο φυσικά στο χώρο και το επίπεδο που απευθυνόμαστε) και έχουν ενιαία πολιτική στόχευση, την ενίσχυση του αντικαπιταλιστικού επαναστατικού ρεύματος.

Δεν έχουμε καταφέρει να συνδυάσουμε αυτές τις πλευρές με την κεντρική πολιτική μας παρέμβαση με τρόπο μόνιμο και συστηματικό. Το σημείο αυτό αποτελεί ένα από τα σοβαρά ζητήματα του ερχόμενου διαστήματος. Δεν μπορούν να δώσουν διέξοδο προσεγγίσεις που είτε υποτιμούν την αναγκαία πολιτική συμπύκνωση και στο «κεντρικό» πολιτικό επίπεδο, είτε εξαντλούνται σε κινήσεις κορυφής.

γ) Λειψή και σε σημαντικό βαθμό εμπειρική παραμένει η θεωρητική επεξεργασία και τεκμηρίωση της μετωπικής μας λογικής. Η μετωπική πολιτική είναι από τις πιο δύσκολες πλευρές της πολιτικής των επαναστατικών ρευμάτων, το «σημείο επαφής» με τις πιο αντιφατικές «πολιτικές και κοινωνικές ζώνες» που, όμως, η προσέγγιση και η «συμμαχία» μαζί τους είναι όρος για την επαναστατική απόπειρα. Το επόμενο διάστημα πρέπει να μελετήσουμε πιο συστηματικά την γενικότερη θεωρητική και ιστορική εμπειρία από την πολιτική των συμμαχιών του κομμουνιστικού κινήματος.

26. ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΠΤΕΡΥΓΑΣ ΤΟΥ ΜΑΖΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ ΣΕ ΜΕΤΩΠΑ ΠΑΛΗΣ

Οι εργατικές συσπειρώσεις, τα σχήματα, οι κινήσεις πόλης κλπ αποτελούν την πιο πλατιά βάση του ευρύτερου ριζοσπαστικού αντικαπιταλιστικού ρεύματος στην ελληνική κοινωνία. Σε αυτό συμβάλλουν και οι κοινωνικο-πολιτικές πρωτοβουλίες σε κρίσιμα μέτωπα πάλης. Επομένως η ανάπτυξη και ενοποίησή τους είναι **δρόμοι οικοδόμησης του αντικαπιταλιστικού εργατικού μετώπου και του πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.**

Με αυτή την λογική για το ερχόμενο χρονικό διάστημα ιεραρχούμε :

- Την δημιουργία της ανεξάρτητης ταξικής κίνησης για την ανατροπή και τη συμβολή στο νέο εργατικό κίνημα.
- Την ανάπτυξη και ενοποίηση των αντικαπιταλιστικών εργατικών σχημάτων σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα
- Τις διαδικασίες καλύτερης και πιο συστηματικής ενοποίησης των αριστερών, ριζοσπαστικών και αντικαπιταλιστικών κινήσεων σε επίπεδο δήμων και περιφερειών.
- Την δημιουργία πανελλαδικής αντικαπιταλιστικής αντιΕΕ κίνησης στον αγροτικό χώρο.
- **Την ανάπτυξη των πρωτοβουλιών μας σε κεντρικά θέματα** με την στήριξη της «**πρωτοβουλίας για την διαγραφή του χρέους**», την **επανεκκίνηση της ΚΕΔΔΕ** για τα ζητήματα της δημοκρατίας, της αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής δράσης...

Το δυναμικό που συσπειρώνεται σε όλες τις παραπάνω κινήσεις επιδιώκουμε να συμβάλλει και στη συνολική πολιτική υπόθεση του πόλου της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς.

Η παρέμβασή μας στο μέτωπο για «παύση πληρωμών τώρα - μονομερής διαγραφή του χρέους» πραγματοποιείται μέσα από: α) την αυτοτελή παρέμβαση του NAP και της ANΤΑΡΣΥΑ, με την καμπάνια (υλικά, εκδηλώσεις) που έχει ανακοινώσει. β) τη συγκρότηση «Πρωτοβουλίας για τη διαγραφή του χρέους τώρα!». Θετική συμβολή, που δείχνει και τις δυνατότητες, αποτέλεσε η συσπείρωση εκατοντάδων συνδικαλιστών και αγωνιστών του εργατικού και του νεολαιίστικου κινήματος. γ) Το κύριο: επιδιώκουμε να γίνει υπόθεση του μαζικού κινήματος με ανάλογες αποφάσεις στα σωματεία εργαζομένων, συλλόγους νεολαίας, στις γειτονιές, με σύνδεση των αιτημάτων με διαγραφή χρέους, με εκδηλώσεις. Επιδιώκουμε, με συμβολή και της «Πρωτοβουλίας για τη διαγραφή του χρέους τώρα!» και των συνδικαλιστών που έχουν συσπειρωθεί για βήματα στο συντονισμό

σωματείων, συλλόγων, επιτροπών αγώνα με στόχο κινητοποιήσεις, διαδηλώσεις, κεντρικές αλλά και τοπικές.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΚΑΤΑΡΧΗΝ και ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟ ΕΠΑΝΕΞΟΠΛΙΣΜΟ, ΤΗΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΕΤΩΠΙΚΗ ΤΑΚΤΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΤΑΡΣΥΑ

27. Η πορεία προς τον πόλο της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής κι ευρύτερα ανατρεπτικής Αριστεράς απαιτεί την πολύπλευρη **ενίσχυση και δημιουργική επανεκκίνηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ**. Ο ρόλος της ΑΝΤΑΡΣΥΑ αντικειμενικά **αναβαθμίζεται σημαντικά**, καθώς αυτή την στιγμή αποτελεί την μοναδική **σχετικά οργανωμένη δύναμη** μέσα στο κίνημα και την αριστερά που μπορεί να δράσει πρωτοπόρα **για την συγκρότηση μιας πραγματικής διεξόδου για τα εργατικά και λαϊκά στρώματα**. Για την **αναγκαιότητα και δυνατότητα του άλλου αντικαπιταλιστικού δρόμου, ενάντια στην υποταγή στο πλαίσιο ΕΕ, ΔΝΤ, κεφαλαίου**. Για την **αντικαπιταλιστική ανατροπή της αντεργατικής επίθεσης και της αντιδραστικής αναδιάρθρωσης, για τον κλονισμό της αστικής κυριαρχίας, για να περάσει ο πλούτος και η εξουσία στα χέρια των εργαζόμενων**.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δείχνει στην πράξη πως μπορεί να υπάρξει άλλη αριστερά, ανεξάρτητη, αντικαπιταλιστική και επαναστατική, πέρα από αυτή του ταξικού συμβιβασμού και της υποταγής, μέσα από την ολόπλευρη ενίσχυση και τον στρατηγικό επανεξοπλισμό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, από την ανάπτυξη και εμβάθυνση της γραμμής της πολιτικής συνεργασίας, με πρώτο θετικό βήμα τη συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ.

Σημαντικό ζητούμενο αποτελεί η σύνδεση του «αντικαπιταλιστικού δρόμου» με την επαναστατική προοπτική και την σύγχρονη σοσιαλιστική και κομμουνιστική προοπτική. Η ανάπτυξη του «στρατηγικού κερκτημένου» της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μία βασική προϋπόθεση για μια πολιτική γραμμή άμεσου αντικαπιταλιστικού αγώνα και εργατικής χειραφέτησης και κοινωνικής απελευθέρωσης.

Για αυτό πρέπει να επεξεργαστούμε πρόταση για συζήτηση εντός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και με ευρύτερη συμμετοχή με θέμα μια **σύγχρονη επαναστατική στρατηγική με κομμουνιστικό ορίζοντα και το επαναστατικό υποκείμενο που θα την υλοποιήσει**, με στόχο να αναβαθμιστεί η πολιτική συζήτηση εντός του μετώπου και να αναπτυχθούν καλύτερα τα ζητήματα φυσιογνωμίας και προγράμματος του.

28. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ **χρειάζεται να αναπτύξει την δημοκρατία στο εσωτερικό της και τον πολιτικό ρόλο της οργανωμένης βάσης της**. Η διαδικασία των **συνελεύσεων και των ψηφοφοριών για το ζήτημα της πολιτικής συνεργασίας**, η άμεση ανταπόκριση χιλιάδων αγωνιστών μέσα σε πολύ πιεστικές συνθήκες, αποτέλεσε ένα μεγάλο παράδειγμα για το πώς μπορεί έμπρακτα να κατοχυρώνεται η δημοκρατία και να προωθείται έμπρακτα η **«ΑΝΤΑΡΣΥΑ των συνελεύσεων και των μελών»**. **Τέτοιου τύπου διαδικασίες πρέπει να σφραγίσουν έμπρακτα ακόμα περισσότερο τις αποφάσεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και να γενικευθούν με κατάλληλα οργανωτικά μέτρα (περιφερειακές συνδιασκέψεις κλπ). Το ΝΑΡ θα συμβάλει αποφασιστικά και οργανωμένα στη δραστήρια εμπλοκή όλου του ανένταχτου δυναμικού.

Όσον αφορά το θέμα της εκλογής αντιπροσώπων και οργάνων θα πρέπει να προτείνουμε μια νέα διαδικασία που θα εξασφαλίζει την δημοκρατική και αναλογική έκφραση όλων των διαφορετικών απόψεων, την ενίσχυση της μετωπικής ενότητας και τη διευκόλυνση του ανένταχτου δυναμικού να παίξει ρόλο. Από την άποψη αυτή θεωρούμε αρνητική εξέλιξη την απόφαση του ΠΣΟ, η οποία προβλέπει εκλογή με διαφορετικά ψηφοδέλτια, διότι εμπεριέχει τον κίνδυνο ομοσπονδοποίησης της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ελαχιστοποιεί τη δυνατότητα των ανένταχτων και γενικά της βάσης να παρεμβαίνει με αυτοτέλεια και ανεξαρτησία.

29. Το θέμα της **ενότητας και της υπεράσπισης του ενιαίου χαρακτήρα της ANΤΑΡΣΥΑ** αποτελεί καθοριστικό θέμα το ερχόμενο διάστημα.

Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** λόγω του μετωπικού της χαρακτήρα δεν μπορεί να «επιβάλει» οργανωτικά τον σεβασμό των αποφάσεών της. Απαιτείται επομένως ένας ισχυρός βαθμός αυτοδέσμευσης και σεβασμού των χιλιάδων αγωνιστών της, για να μπορεί να υπάρχει, να δρα και να αναπτύσσεται ως μέτωπο.

...

Το ΝΑΡ πρέπει να συμβάλει, με όρους ανοικτής πολιτικής συζήτησης και δημοκρατίας των τοπικών και κλαδικών συνελεύσεων, να γίνει σοβαρό βήμα στην ενιαία ενωτική έκφραση της ANΤΑΡΣΥΑ χωρίς υπονόμηση των αποφάσεων της και χωρίς διπλές εντάξεις που αντικειμενικά την διχάζουν και την υπονομεύουν στρατηγικά.

30. Η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** πρέπει να **συνεχίσει, να αναπτύξει και να βαθύνει την κατεύθυνση της πολιτικής συνεργασίας.**

Με πυρήνα το πολιτικό κεκτημένο της πολιτικής συνεργασίας ANΤΑΡΣΥΑ - ΜΑΡΣ, όπως αυτό αποτυπώθηκε στην κοινή δήλωση και στην εκλογική διακήρυξη, και με στόχο την ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη, διασαφήνιση και προσαρμογή του στις νέες συνθήκες, πρέπει να παρθούν μέτρα που θα αναπτύξουν την πολιτική συνεργασία και θα την κάνουν σημείο αναφοράς για ευρύτερες διεργασίες μέσα στην αριστερά.

Η μάχη για τη συσπείρωση και πολιτική συνεργασία των δυνάμεων της αντικαπιταλιστικής, αντιιμπεριαλιστικής, αντιΕΕ και αντισυστημικής Αριστεράς πρέπει να δοθεί και «από τα πάνω» και «από τα κάτω». Οι Τοπικές και Κλαδικές Επιτροπές της ANΤΑΡΣΥΑ θα πρέπει να συζητήσουν συγκεκριμένα με κόσμο του κινήματος και της μαχόμενης αριστεράς, να προχωρήσουν σε συσκέψεις και σε εκδηλώσεις, με στόχο την συμμετοχή του στις αντικαπιταλιστικές κινήσεις, τις εργατικές και λαϊκές συσπειρώσεις και ευρύτερα στις προσπάθειες ανάπτυξης της πολιτικής συνεργασίας.

31. Ενόψει και της επικείμενης 3ης Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης της ANΤΑΡΣΥΑ, το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα διατυπώσει, με απόφαση του Πανελλαδικού του Σώματος, συγκεκριμένη πρόταση - ανοιχτό κάλεσμα προς όλους τους αγωνιστές και τις οργανώσεις της ANΤΑΡΣΥΑ και ευρύτερα το μαχόμενο αριστερό κόσμο που αναζητά στην κατεύθυνση μιας άλλης αντικαπιταλιστικής αριστεράς με στόχο το πολιτικό της προχώρημα και την δημιουργική και προωθητική υπέρβαση των διαφορών της και έναν νέο ρόλο της ANΤΑΡΣΥΑ στις μάχες που έρχονται.

Σήμερα, κρίσιμο ζήτημα είναι **να κινητοποιηθεί ο κόσμος της ANΤΑΡΣΥΑ, να γίνουν παντού οι συνελεύσεις των Επιτροπών,** να οργανωθούν ανοικτές πολιτικές εκδηλώσεις με θέμα τη συζήτηση των πολιτικών εξελίξεων, την ανάληψη άμεσων πρωτοβουλιών για την κινητοποίηση του λαού και την συσπείρωση των δυνάμεων της ανατρεπτικής πολιτικής συνεργασίας.

Ζ. Για ένα σύγχρονο πρόγραμμα και κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης. Στην πορεία προς το 4^ο Συνέδριο: Προωθούμε τον διάλογο και τη συσπείρωση αγωνιστών και δυνάμεων

32. Στη νέα φάση των εξελίξεων κυριαρχεί η συζήτηση για τη νέα κατάσταση και τις εξελίξεις της κυβερνητικής πολιτικής των ΣΥΡΙΖΑ -ΑΝΕΛ. Τα ζητήματα της Αριστεράς και της αριστερής πολιτικής, της κυβέρνησης και της πολιτικής εξουσίας, της κρίσης του συστήματος και της ΕΕ είναι στην ημερήσια διάταξη. Η συζήτηση για τα ζητήματα της τακτικής κυριαρχεί αλλά δεν επαρκεί στην

εποχή μας. **Η ανάπτυξη μιας σύγχρονης επαναστατικής στρατηγικής και τακτικής, καθώς και οργάνωσης Κομμουνιστικής Απελευθέρωσης που επιχειρούμε δεν είναι φυγή στο απώτερο μέλλον. Αντίθετα αποκτά μεγάλη επικαιρότητα και είναι αναγκαία για την ανάπτυξη της πολιτικής γραμμής και της μετωπικής τακτικής σε όλα τα επίπεδα.**

33. Με βάση την μέχρι τώρα εμπειρία, τα κριτήρια που θέσαμε στο συνέδριο και στο Πανελλαδικό Σώμα του Νοέμβρη '14 απαντάμε στο ερώτημα σε ποιους απευθύνεται η πρόταση διαλόγου για συγκρότηση σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και φορέα.

- πρώτα από όλα στους χιλιάδες αγωνιστές του αντικαπιταλιστικού ρεύματος με κομμουνιστική αναφορά και αναζήτηση, που δεν καλύπτονται από τα κόμματα της ρεφορμιστικής και διαχειριστικής αριστεράς.

- στο δυναμικό της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και ειδικά σε εκείνους τους αγωνιστές, οργανώσεις και τάσεις, οι οποίες τοποθετούνται –με τον δικό τους τρόπο- υπέρ της ανάγκης ενός σύγχρονου κομμουνιστικού προγράμματος και κόμματος, υπέρ της επαναστατικής πολιτικής. Απαιτείται συγκεκριμένη και ειδική πολιτική συζήτηση με αυτές τις τάσεις.

- εκτός ΑΝΤΑΡΣΥΑ υπάρχουν ομάδες και τάσεις

Στο πλαίσιο της συζήτησης αυτής απαιτείται πιο συγκεκριμένη απάντηση σε δύο ιδέες ή προτάσεις που έχουν διατυπωθεί και δημόσια και με τις οποίες διαφωνούμε. Η πρώτη αφορά στην μετατροπή της ΑΝΤΑΡΣΥΑ σε κόμμα και μάλιστα, όπως προτείνουν ορισμένοι σ/φοι, με την απομάκρυνση όσων διαφωνήσουν με αυτό. Η δεύτερη αφορά στην ιδέα δημιουργίας "πολυτασικού" κομμουνιστικού κόμματος με συμμετοχή των ρευμάτων εκείνων που ενδιαφέρονται, παραδοσιακών, ευρωκομμουνιστικών, τροτσκιστικών, κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης. Θεωρούμε πως και οι δύο προτάσεις υποβαθμίζουν και την **αναγκαία στρατηγική ενότητα** που πρέπει να έχει ένα σύγχρονο κόμμα κομμουνιστικής απελευθέρωσης, αλλά και την αναγκαιότητα και **ευρύτητα ενός μετώπου διαφορετικών αντικαπιταλιστικών κι επαναστατικών δυνάμεων.**

...

Η. Αναβάθμιση και ενίσχυση του ΝΑΡ και της νεολαίας για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

34. Για την προσέγγιση του στόχου του κόμματος για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, αλλά και για την πολύτιμη συμβολή σε όλα τα καθήκοντα του εργατικού κινήματος και της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς κρίσιμο ζητούμενο είναι η αναβάθμιση και ενίσχυση του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση και της ΝΚΑ, τα αποφασιστικά βήματα ανάπτυξής τους σε σύγχρονη κομμουνιστική οργάνωση. Γιατί το όποιο δυναμικό δεν θα προκύψει από παρθενογένεση, αλλά από την ίδια την ταξική πάλη, στην οποία μπορούμε να συμβάλλουμε μέσα και από την ανάπτυξη (ποιοτική και ποσοτική) της οργάνωσής μας, τη δημιουργία νέων επαναστατικών κομμουνιστικών συνειδήσεων, το μπόλιασμα ευρύτερα του εργατικού κινήματος με τις ιδέες και το πρόγραμμα της εργατικής χειραφέτησης και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης, τη νέα στράτευση που απαιτείται στη συγκλονιστική εποχή μας.

Οι πυκνές και πολύπλοκες πολιτικές εξελίξεις, αλλά και η αδυναμία τελικά της αντικαπιταλιστικής επαναστατικής Αριστεράς να επηρεάσει πιο αποφασιστικά τις εξελίξεις στην αναμέτρηση την προηγούμενη 5ετία, δημιουργούν στο ευρύτερο μαχόμενο δυναμικό αλλά και στις γραμμές μας –μαζί με τις τάσεις βαθύτερης αναζήτησης και ενεργούς συλλογικής προσπάθειας- και τάσεις ανημπόριας, μερικών οπτικών και μερικών απαντήσεων. Πρέπει να είμαστε σαν οργάνωση πάντα έτοιμοι και ικανοί να ανοίξουμε την πιο βαθιά και τολμηρή συζήτηση, να υποδεχθούμε και να αναβαθμίσουμε

προβληματισμούς και αυτό θα κάνουμε με ένα πολύπλευρο τρόπο στην πορεία και προς το 4^ο συνέδριό μας. Συστατικό στοιχείο του δικού μας τρόπου απάντησης είναι:

- η αναβάθμιση της πλατιάς δημοκρατικής πολιτικής λειτουργίας (πρώτα και κύρια των οργανώσεων βάσης), η αποφασιστική ενίσχυση της συλλογικότητας, τόσο στη λήψη όσο και στην υλοποίηση των αποφάσεων.
- η ενίσχυση και ανανέωση του NAP για την κομμουνιστική απελευθέρωση με ένταξη και στράτευση στον αγώνα μας «φρέσκιων» δυνάμεων από πρωτοπόρους αγωνιστές του εργατικού, λαϊκού και νεολαιίστικου κινήματος, της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής επαναστατικής τοποθέτησης.
- Η στροφή στην ενίσχυση της θεωρητικής, προγραμματικής και πολιτιστικής δουλειάς μέσα κι έξω από την οργάνωση, η ενίσχυση της θεωρητικής βάσης συγκρότησης και αντεπίθεσης του ρεύματος της κομμουνιστικής επαναθεμελίωσης σε όλα τα πεδία (ολοκληρωτικός καπιταλισμός, τακτική, στρατηγική, πολιτική οικονομία, ιστορία, κομμουνιστική απελευθέρωση, ρεφορμισμός, αντικαπιταλιστικά προγράμματα πάλης κ.ά.), με ποιοτική αναβάθμιση της θεωρητικής δουλειάς, στην κατεύθυνση της οργάνωσης - «συλλογικός διανοούμενος». Πρώτο βήμα θα είναι η οργανωμένη συζήτηση και αξιοποίηση της Πρότασης Προγραμματικής Διακήρυξης.
- Η ανάληψη ευθύνης και πρωτοβουλίας σε όλα τα επίπεδα, η καταπολέμηση της ανάθεσης, των ειδικών κλπ. Η ανανέωση των οργάνων ειδικά από νέους αγωνιστές.

...

35. Όλα τα παραπάνω εντάσσονται στην πορεία προς το **4ο Συνέδριο του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση**, το οποίο σύμφωνα με τις καταστατικές αρχές λειτουργίας αλλά και τις ανάγκες του κινήματος θα πρέπει να διεξαχθεί έως τον **Δεκέμβριο του 2016**.

36. Για το ΠΡΙΝ και την παρέμβαση στα ΜΜΕ

Στο 3^ο συνέδριο αποφασίσαμε πως το NAP «θα συμβάλλει για την αναβάθμιση και τον **μετασχηματισμό της εφημερίδας Πριν**, που αποτελεί μια μεγάλη κατάκτηση, **σε εφημερίδα της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της κομμουνιστικής απελευθέρωσης**, ώστε να συνδεθεί πιο ουσιαστικά με τη συλλογική προσπάθεια της οργάνωσης και ευρύτερα της αντικαπιταλιστικής πάλης και των πρωτοπόρων τμημάτων του κινήματος».

Παρά τη συμβολή του Πριν στην προβολή της πολιτικής και της δράσης του NAP, της νΚΑ, της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, της αντικαπιταλιστικής Αριστεράς και της ταξικής πτέρυγας του μαζικού κινήματος και τη **θετική συνεισφορά** του στην προσπάθειά μας, υπάρχει **υστέρηση στη συλλογική και ολοκληρωμένη προώθηση της κατεύθυνσης του συνεδρίου μας**, κατ' αντιστοιχία της συνολικής μας καθυστέρησης ειδικά στο μέτωπο της προγραμματικής - θεωρητικής παρέμβασης και του διαλόγου / συσπείρωσης των δυνάμεων της κομμουνιστικής απελευθέρωσης.

Είναι ανάγκη στις νέες συνθήκες να προετοιμαστεί, με ταχύ (αλλά όχι βιαστικό) και ουσιαστικά συλλογικό τρόπο, ένα **αποφασιστικό βήμα αναβάθμισης και μετασχηματισμού του Πριν** για την ανταπόκρισή του στα ανώτερα καθήκοντα και επιδιώξεις που τίθενται. Στόχος μας είναι μέσα στους επόμενους μήνες να αποσαφηνίσουμε την κατεύθυνσή μας και να συγκεντρωθούν δυνάμεις (τόσο από την οργάνωση όσο κι ευρύτερα) **για να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική ανανέωση της εφημερίδας** στο περιεχόμενο, στην μορφή, στον τρόπο λειτουργίας της Σ.Ε. και σύνδεσης με την οργάνωση - το μέτωπο - το κίνημα, στα πρόσωπα και την ψηφιακή της παρουσία.

...

Η Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, Μάρτης 2015

